

HUD SÛRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti bol Allah'ın adıyla,

(Hud 11/1)

الرَّ كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ

ELİF! LÂM! RÂ! Kitabın âyetleri hem hikmetle birbirine bağlanmış, hem de daima en doğru hükmü veren ve her şeyden haberdar olan tarafından ayrıntılı olarak açıklanmıştır.

(Bakara 2/99)

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ

Sana birbirini açıklayan âyetler indirdik. Sınırı aşanlar dışında hiç kimse onları inkâr etmez.

(Al-i İmran 3/7)

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ

Bu kitabı sana indiren O'dur. Âyetlerinin bir kısmı hüküm bildirir; onlar kitabın ana âyetleridir. Diğerleri hüküm bildirenlerle benzer olanlardır. Kalplerinde eğrilik olanlar, istedikleri bağlantıyı kurup istedikleri fitneyi çıkarmak için, kitaptan kendi eğrilikleriyle benzeşen şeye uyarlar. Oysa onun âyetleri arasındaki bağlantıyı sadece Allah bilir. Bu ilimde sağlam bilgi sahibi olanlar da şöyle derler: "Biz bu ilme inandık, hepsi Rabbimiz katındandır."

Bunu ancak akliselim olanlar hatırlar.

(Araf 7/52)

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Gerçekten onlara, bir ilme göre açıkladığımız bir kitap getirdik. O, inanıp güvenen bir topluluk için bir rehber ve bir rahmettir.

(Nur 24/46)

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Gerçekten biz, birbirini açıklayan âyetler indirdik. Allah, isteyen doğru yola iletir.

(Zümer 39/23)

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِي تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

Allah sözlerin en güzelini, birbirine benzer, ikişerli âyetlerden oluşan bir kitap olarak indirmiştir. Bu, Rablerinden korkanların tüylerini ürpertir. Sonra, Allah'ı hatırlamak vücutlarını ve kalplerini yumuşatır. İşte bu, Allah'ın rehberliğidir. O, isteyen rehberlik eder. Allah kimi saptığı yolda bırakırsa artık ona kimse rehberlik edemez.

(Fussilet 41/3)

كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

Kitabın âyetleri, bilenler topluluğu için Arapça âyet kümeleri halinde açıklanmıştır.

(Hud 11/2)

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

Öyle ki, Allah'tan başkasına kulluk etmeyin! Ben de o kitapla sizi uyaran ve müjdeleyen kişiyim.

(Tevbe 9/31)

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

İlim ve din bilginlerini Allah ile aralarına koyup Rabler edindiler. Meryem oğlu Mesih'i de öyle. Oysa onlara verilen emir, sadece tek bir ilâha kulluk etmeleridir. O'ndan başka ilâh yoktur. O, onların ortak koştuklarından uzaktır.

(Nahl 16/89)

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ

Her ümmetten kendilerine bir şahit çıkardığımız gün, seni de bunlara şahit getiririz. Bu kitabı sana, her şeyi açıklasın; bir rehber, bir rahmet ve tam teslim olanlara bir müjde olsun diye indirdik.

(İsra 17/9)

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

Doğrusu bu Kuran, en sağlam yolu gösterir. İslah eden iyi işler yapan müminlere büyük bir ödülü müjdeler,

(İsra 17/10)

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

ahirete inanıp güvenmeyenler için de acıklı bir azap hazırladığımızı.

(Meryem 19/97)

فَإِنَّمَا يَسِرَّنَاهُ بِلِسَانِكَ لِنُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَنُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا

Sadece ve sadece; kendini koruyanlara onunla müjde verisin, inatçı bir topluluğu da uyarasın diye onu senin diline kolaylaştırdık.

(Ahkaf 46/12)

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّنُذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۖ وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ

Ondan önce de bir rehber ve bir rahmet olan Musa'nın kitabı vardı. Onu doğrulayan bu kitap da Arap diliyle indirilmiştir ki zulmedenleri uyarısın ve güzel davrananlar için de bir müjde olsun.

(Hud 11/3)

وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ ۖ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ

Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra tevbe ederek O'na yönelin ki belirlenmiş eceliniz gelinceye kadar sizi güzel bir şekilde yaşatsın. Fazla yapan herkese de fazlasını versin. Eğer yüz çevirecek olursanız, o büyük günün azabına uğramanızdan korkarım.

(Nisa 4/17)

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

Allah'ın kabul sözü verdiği tevbe, kendini tutamayarak kötülük işleyen sonra vakit geçirmeden hatasından dönenlerin tevbesidir. Allah, işte bunların tevbelerini kabul eder. Allah her şeyi bilendir, en doğru hüküm verendir.

(Enam 6/2)

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ

Sizi balçıktan yaratan O'dur. Sonra bir ecel belirlemiştir. Belirlenmiş başka bir ecel ise O'nun katındadır. Siz hâlâ şüphelenip duruyorsunuz.

(İbrahim 14/9)

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

Sizden önceki Nûh, Âd ve Semûd halklarının haberi size gelmedi mi? Onlardan sonrakilerin haberlerini ise Allah'tan başkası bilmez. Elçileri onlara da açık belgelerle gelmişlerdi ama onlar, lafı ağızlarına tıkayarak şöyle demişlerdi: “Gerçek şu ki biz sizinle gönderileni inkâr ettik, bizi davet ettiğiniz şey hakkında derin bir şüphe içindeyiz.”

(İbrahim 14/10)

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ

Elçiler: “Göklerin ve yerin yaratıcısı Allah hakkında şüphe olabilir mi? O sizi günahlarınızı bağışlamaya ve belirlenmiş ecelinize kadar yaşatmaya davet ediyor” dediler. Onlar: “Siz de tıpkı bizim gibi beşersiniz, aslında atalarımızın kulluk ettiği şeylerden bizi uzaklaştırmak istiyorsunuz, o halde bize açık bir delil getirin!” demişlerdi.

(Ahkaf 46/31)

يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

“Ey halkımız! Allah'ın davetini kabul edin ve O'na inanıp güvenin ki, günahlarınızı bağışlasın; sizi acıklı bir azaptan korusun.

(Ahkaf 46/32)

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Kim Allah'ın davetini kabul etmezse bilsin ki, yeryüzünde Allah'ı aciz bırakacak değildir. Onunla Allah arasında girecek evliyası /dostları da yoktur. Böyleleri apaçık bir yanlışın içindedir.”

(Nuh 71/1)

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Biz Nûh'u, acıklı bir azap gelmeden uyarması için halkına elçi gönderdik.

(Nuh 71/2)

قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

Dedi ki: “Ey halkım! Ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım.

(Nuh 71/3)

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا

Allah’a kulluk edin! O’ndan korkarak kendinizi koruyun ve sözümü dinleyin.

(Nuh 71/4)

يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

O zaman Allah günahlarınızı bağışlar ve belirlenmiş ecelinizin sonuna kadar sizi yaşatır. Allah’ın belirlediği ecel gelince ertelenmez. Keşke bunu bilseniz!”

(Hud 11/4)

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Dönüşünüz Allah’adır. O, her şeye bir ölçü koyandır.

(Enam 6/60)

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

Geceleyin sizi vefat ettiren ve gündüz ne işlediğinizi bilen O’dur. Gündüz sizi kaldırır ki, belirlenmiş eceliniz tamamlansın. Sonra dönüşünüz O’na olacaktır. Sonra ne yaptığınızı size bildirecektir.

(Yunus 10/4)

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

Hepinizin dönüp geleceği yer O’nun huzurudur. Allah’ın vaadi gerçektir. Çünkü O başlangıçta yaratır, sonra onu tekrarlar ki, inanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlara çalışmalarının karşılığını hakka uygun şekilde versin. Kâfirlere ise inkâr etmelerine karşılık kaynar sudan bir içecek ve acıklı bir azap vardır.

(Hud 11/5)

أَلَا إِنَّهُمْ يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ لَيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا جِئْنَا بِسِتِّغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Bilin ki onlar, O'ndan gizlenmek için göğüslerini iki büklüm ederler. Yine bilin ki örtülerine büründükleri zaman neyi gizlediklerini ve neyi açıkladıklarını O bilir. Çünkü O, sinelerin özünü bilir.

(Nahl 16/22)

الْهَكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

Sizin ilâhınız bir tek ilâhtır. Ahirete inanıp güvenmeyenlerin kalpleri, kendilerini yalanlar. Onlar, kendilerini büyük gören kimselerdir.

(Nahl 16/23)

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ

Allah, onların neyi gizlediklerini ve neyi açıkladıklarını bilir; bunda zerre kadar şüphe olmaz. O, kendini büyük görenleri sevmez.

(Neml 27/74)

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

Kesinlikle Rabbin, sinelerinin neyi gizlediğini ve onların neyi açıkladıklarını bilir.

(Neml 27/75)

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Göklerde ve yerde, gizli saklı hiçbir şey yoktur ki apaçık bir kitapta olmasın.

(Nuh 71/5)

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا

Nûh dedi ki: “Rabbim! Halkımı gece gündüz davet ettim.

(Nuh 71/6)

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا

Ama davetim onların kaçışından başka bir şeyi arttırmadı.

(Nuh 71/7)

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا

Sen bağışlayasın diye onları ne zaman davet etsem parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerine büründüler, direndiler ve kibirlendikçe kibirlendiler.

(Nuh 71/8)

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا

Sonra onları açıkça davet ettim.

(Nuh 71/9)

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا

Sonra onlara ilan ettim, gizli gizli de söyledim.

(Nuh 71/10)

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا

Dedim ki: “Rabbinizden bağışlanma dileyin; çünkü O çok bağışlayıcıdır.

(Hud 11/6)

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي
كِتَابٍ مُبِينٍ

Yeryüzünde tek bir canlı yoktur ki rızıkı Allah’a ait olmasın. Allah, onun karar kıldığı yeri de geçici olarak kaldığı yeri de bilir. Bunların hepsi apaçık bir kitaptadır.

(Enam 6/38)

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي
الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

Yeryüzündeki diğer canlılar, gökyüzünde iki kanadıyla uçanlar, tıpkı sizin gibi ümmetlerdir. Kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmış değiliz. Sonra, Rablerinin huzurunda toplanacaklardır.

(Enam 6/59)

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ
إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Gizli bilgilerin anahtarları O’nun katındadır; onları O’ndan başkası bilmez. Karada ve denizde olan her şeyi, O bilir. O’nun bilgisi olmadan, bir tek yaprak bile düşmez. Yerin karanlıkları içinde bir tohum, yaş veya kuru herhangi bir şey yoktur ki, apaçık bir kitapta olmasın.

(Hud 11/56)

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

“Ben, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah’a dayandım. O’nun eli altında olmayan bir tek canlı yoktur. Kuşkusuz Benim Rabbim doğru yol üzerindedir.”

(Ankebut 29/60)

وَكَايْنِ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Nice canlılar vardır ki, rızkını taşımaz. Onlara da, size de rızık veren Allah'tır. O, her şeyi dinleyen ve her şeyi bilendir.

(Ankebut 29/62)

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Allah, istediğinin önüne rızık yayar, istediğine de ölçülü verir. Şüphesiz Allah her şeyi bilir.

(Şûrâ 42/29)

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ

Gökleri, yeri ve her ikisinde yayılmış canlıları yaratması Allah'ın âyetlerindendir. O, istediğinde onları bir araya toplamanın ölçüsünü koyandır.

(Hud 11/7)

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

Sizi zorlu bir imtihandan geçirmek için, suya hükmederek gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Onlara: “Öldükten sonra tekrar diriltileceksiniz” desen, inkâr edenler kesinlikle: “Bu apaçık bir büyüden başka bir şey değil!” derler.

(Araf 7/54)

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

Kuşkusuz Rabbiniz Allah'tır; gökleri ve yeri altı günde yaratmış, sonra yönetime geçmiştir. Gündüzü, onu sürekli kovalayan gece ile örten, güneşi, ayı ve yıldızları da emrine boyun eğdiren. Bilin ki, yaratmak da emretmek de O'na aittir. Bütün varlıkların Rabbi Allah, bereketin kaynağıdır.

(Saffat 37/16)

إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ۖ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

Ölüp de toprak ve kemikler haline geldikten sonra, gerçekten biz tekrar diriltilecek miyiz?

(Saffat 37/17)

أَوَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ

Önceki atalarımız da mı?”

(Saffat 37/18)

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ

De ki: “Evet! Hem de boyun bükmüş olarak.”

(Saffat 37/19)

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ

Artık o sadece tek bir seslenişe bakar. Onlar hemen bakınırlar.

(Saffat 37/20)

وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ

“Vay halimize! Bu din günüdür” derler.

(Saffat 37/21)

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

İşte bu yalanladığınız ayırım günüdür.

(Necm 53/31)

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى

Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah’ındır. Kötüleri yaptıklarına göre cezalandırmak ve güzel davrananları daha güzeli ile karşılamak için.

(Hadid 57/4)

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan sonra yönetime geçen O’dur. Yere ne girer ve yerden ne çıkarsa, gökten ne iner ve göğe ne yükselirse onların hepsini bilir. Nerede olursanız olun, O, sizinle birlikte. Allah, yaptığınız her şeyi görür.

(Mülk 67/2)

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

Hanginiz daha güzel amel işleyecek diye sizi yıpratıcı bir imtihandan geçirmek için, ölümü ve hayatı yaratan O'dur. O daima en üstündür, bağışlaması boldur.

(Hud 11/8)

وَلَيْنُ أَخْرَجَنَا عَنْهُمُ الْعَذَابُ إِلَى أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَّيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ إِلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Onlardan azabı sayılı bir dönem ertelese: “Onu tutan ne ki?” derler. Şunu bilin ki azap geldiği gün onlardan savılacak değildir. Alaya aldıkları başlarına gelecektir.

(Enam 6/5)

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Kendilerine gelen gerçeği yalanladılar. Alaya alıp durdukları şeyin haberleri yakında onlara ulaşacaktır.

(Enam 6/58)

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ

De ki: “Bir an önce olmasını istediğiniz şey benim elimde olsaydı, aramızdaki iş bitmiş olurdu. Zâlimleri en iyi bilen Allah'tır.”

(Enfal 8/32)

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

Bir zaman da: “Allah'ım! Eğer bu senin katından bir gerçek ise; gökten üstümüze taş yağdır ya da bize acıklı bir azap getir” demişlerdi.

(Enfal 8/33)

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

Sen aralarında iken Allah onlara azap edecek değildir. Bağışlanmayı isterlerken de azap etmeyecektir.

(Hud 11/9)

وَلَيْنُ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَرَّ عَنْهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيُؤْسُ كَفُورٌ

İnsana tarafımızdan bir rahmet tattırsak, sonra onu ondan çekip alsak, kesinlikle o, nankörlük ederek ümidini keser.

(İsra 17/83)

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا

İnsana nimet verince, yüz çevirir ve yan çizer. Başına bir kötülük gelince de ümidini keser.

(İsra 17/84)

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا

De ki: "Herkes kendine yakışanı yapar. Rabbiniz, kimin doğru yolda olduğunu en iyi bilendir."

(Hac 22/11)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

İnsanlardan kimi de Allah'a sınırdaki kulluk eder. Eline bir imkân geçse rahatlar; başına bir imtihan gelse yüzünü çevirir. Böylesi dünyayı da kaybeder ahireti de. Apaçık kayıp işte budur.

(Fussilet 41/49)

لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ

İnsan iyilik istemekten usanmaz. Başına bir kötülük gelince de karamsarlık ederek ümidini keser.

(Fecr 89/15)

فَإِمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ

Rabbi insanı yıpratıcı bir imtihana sokarak ikram eder ve nimet verirse: "Rabbim bana ikram etti!" der.

(Fecr 89/16)

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ

Yıpratıcı bir imtihana daha sokarak bu defa da rızkını ölçülü verirse: "Rabbim beni rezil etti!" der.

(Adiyat 100/6)

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

Kesinlikle insan Rabbine karşı çok nankördür.

(Adiyat 100/7)

وَأَنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ

Üstelik kendisi de buna şahittir.

(Hud 11/10)

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ

Uğradığı zarardan sonra bir nimet tattırsak: “Kötülükler benden gitti” diyerek, kesinlikle kibirlenip şımarır.

(Yunus 10/12)

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَانٌ
لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

İnsana bir zarar dokunduğunda, yanı üzerindeyken, otururken veya ayaktaiken bize yalvarır durur. Ama ne zaman ki sıkıntısını gideririz, bize hiç yalvarmamış gibi davranır. İşte böyle, aşırı gidenlerin yaptıkları, kendilerine güzel görünür.

(Yunus 10/21)

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ
مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ

İnsanlara, uğradıkları zarardan sonra bir rahmet tattırsak, hemen âyetlerimiz konusunda bir plan yaparlar. De ki: “Allah planı daha çabuk yapar. Şüphesiz elçilerimiz ne planladıklarını yazmaktadır.”

(Yunus 10/22)

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ
وَفَرَحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ
بِهِمْ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنُكَوِّنَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

Sizleri karada ve denizde yürüten O’dur. Bir gemide olsanız, gemi güzel bir rüzgârla yolcuları rahatça götürse, hepsi tam bunun zevkine varmışken bir kasırga çıkıp her tarafı dalgalar sarsa, iyice kuşatıldıkları kanaatine vardıkları anda dinine bir şey katmadan sadece Allah’a yalvarırlar: “Bizi bundan kurtarırsan gerçekten şükredenlerden oluruz.”

(Yunus 10/23)

فَلَمَّا أَنْجَيْنَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَى
أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Onları kurtarınca, yeryüzünde yine hakkı olmayanı elde etmek için saldırırlar. Ey insanlar! Saldırganlığınızın zararı sadece kendinizdir. Dünya hayatında biraz menfaat sağlarsınız, sonunda dönüşünüz bize olur, sonra yapmış olduğunuz şeyleri size haber veririz.

(Rum 30/33)

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ
بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ

İnsanlara bir zarar dokunduğunda Rablerine yönelerek yalvarıp yakarırlar. Sonra onlara rahmetinden tattırdığı zaman onlardan bir kısmı Rablerine ortak koşarlar.

(Zümer 39/8)

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نِسِيَ مَا كَانَ يُدْعُوا إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ

İnsan, başı sıkışınca dönüp Rabbine yalvarır. Sonra Allah, iyilik yaparak ona bir fırsat verse daha önce yalvardığını unuttur da insanları Allah yolundan saptırmak için Allah’a benzer nitelikte varlıklar oluşturur. De ki: “Bir süre nankörlüğünün tadını çıkar. Çünkü sen, o ateşin ahalisindensin.”

(Fussilet 41/49)

لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ

İnsan iyilik istemekten usanmaz. Başına bir kötülük gelince de karamsarlık ederek ümidini keser.

(Fussilet 41/50)

وَلَيْنُ أَدْفَنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَيْنُ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

Uğradığı zarardan sonra ona rahmetimizden tattırsak: “Bu bana özeldir; artık geçti, kıyamet saati diye bir şeyin olacağını da, o günlerin bir daha geleceğini de sanmam. Rabbimin huzuruna çıkarılacak olsam bile benim için güzellikler vardır” der. Nankörlük edenlere, elbette neler yaptıklarını bildireceğiz, elbette onlara ağır bir azap tattıracağız.

(Hud 11/11)

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

Ancak sabredenler ve ıslah eden iyi işler yapanlar böyle değildir. Onlar için bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

(Fatır 35/7)

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

İnkâr edenlere çetin bir azap vardır. İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlara ise bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

(Mülk 67/12)

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

Rablerine derinden saygı duyanlara gelince, onlar için bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

(Hud 11/12)

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَن يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ
أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

“Ona bir hazine indirilseydi veya beraberinde bir melek gelseydi ya!” demeleri yüzünden sana gelen vahiy göğsünü daraltıyor ve neredeyse onun bir kısmını bildirmeyecek gibi oluyorsun. Hâlbuki sen yalnızca bir uyarıcısın. Her şey üzerine vekil olan Allah’tır.

(Enam 6/8)

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ

"Allah, ona bir melek gönderse ya!" derler. Eğer melek gönderirsek işleri bitirilir, sonra onlara göz açtırılmaz.

(Enam 6/9)

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسُونَ

Eğer bir meleği elçi olarak gönderecek olsak onu erkek kılığına sokar, düşmekte oldukları kuşkuya yine onları düşürürdük.

(Enam 6/33)

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ
يَجْحَدُونَ

Onların söylediklerinin seni üzdüğünü elbette biliyoruz. Onlar seni yalanlamıyorlar, aslında o zâlimler Allah’ın âyetlerini bile bile inkâr ediyorlar.

(Enam 6/34)

وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ آتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا
مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَائِ الْمُرْسَلِينَ

Kuşkusuz senden önceki elçiler de yalanlandı. Yalanlanmalarına ve eziyet edilmelerine rağmen sabrettiler. Nihâyet yardımımız ulaştı. Allah’ın kelimelerinde değişme olmaz. Böylece gönderilen elçilerin haberinden bir kısmı sana da geldi.

(Enam 6/35)

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَن تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي
السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

Onların yüz çevirmeleri sana ağır geldiyse, gücün yetiyorsa yerin içinde bir tünel veya göğe doğru bir merdiven bulur, bir âyet/ mucize getirirsin. Allah isteseydi, herkesi doğru yolda toplardı. Sakın cahillerden olma!

(Enam 6/50)

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا
مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ

De ki: “Ben size Allah'ın hazineleri benim yanımdadır demiyorum. Gizli bilgileri de bilmem. Size, ben bir meleğim de demiyorum. Ben sadece bana vahyedilene uyarım.” De ki: “Gören ile görmeyen bir olur mu? Hiç düşünmez misiniz?”

(Araf 7/2)

كِتَابٌ أَنْزَلِ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ

Onunla uyarman ve müminlere hatırlatman için sana indirilen kitaptan dolayı, içinde bir sıkıntı olmasın.

(Hicr 15/97)

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ

İyi biliyoruz ki onların söylediklerinden dolayı için daralıyor.

(İsra 17/73)

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُوكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَةً وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ خَلِيلًا

Az kalsın, sana vahyettiğimizden başkası ile üzerimize iftira etmen için, seni fitneye düşüreceklerdi. O zaman seni dost edinirlerdi.

(İsra 17/74)

وَلَوْلَا أَنْ تَبَيَّنَّاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا

Eğer seni sağlamlaştırmasaydık, neredeyse gerçekten, az da olsa, onlara meyledעתكتن.

(İsra 17/75)

إِذَا لَا ذِقْنًاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا

O zaman sana hayatın iki kat cezası ile birlikte ölümün de iki kat cezasını tattırırdık. Sonra bize karşı sana yardım edecek birini de bulamazdın.

(İsra 17/90)

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا

Dediler ki: “Bize yerden bir pınar fişkırtıncaya kadar sana asla inanıp güvenmeyeceğiz!”

(İsra 17/91)

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خَالِهَا تَفْجِيرًا

Yahut hurması ve üzümü olan bir bahçen olmalı, onların arasından da nehirler fişkırtıp akıtmalısın!

(İsra 17/92)

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا

Ya da iddia ettiğin gibi gökyüzünü üstümüze parça parça düşürmelisin veya Allah'ı ve melekleri karşımıza getirmelisin!

(İsra 17/93)

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِزُفْيِكَ حَتَّى تُنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُوهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا

Altından yapılmış bir evin olmalı ya da gökyüzüne çıkmalısın. Bize okuyacağımız bir kitap indirmediğinçe çıktığına da asla inanacak değiliz.” De ki: “Her türlü eksikten uzak olan Rabbindir; ben beşerden bir elçi dışında ne olabilirim?

(İsra 17/94)

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا

Kendilerine rehber gelince insanları ona inanmaktan alıkoyan sadece: “Allah, elçi olarak bir beşeri mi gönderdi!” demeleridir.

(İsra 17/95)

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا

De ki: “Yeryüzünde yerleşip yürüyenler melekler olsaydı, o zaman onlara gökten bir melek elçi indirirdik.”

(İsra 17/96)

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

De ki: “Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Çünkü O, kullarından haberdardır, kullarını görür.”

(Ta Ha 20/2)

مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى

Kuran'ı sana, mutsuz olman için indirmedik.

(Ta Ha 20/3)

إِلَّا تَذَكُّرَةً لِمَنْ يَخْشَى

Derin saygı duyanlar için sadece bir hatırlatmadır.

(Hud 11/13)

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَضَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Yoksa onu, o uydurdu mu diyorlar? Onlara de ki: “İddianızda samimi iseniz, Allah ile aranızda koyduklarınızdan çağırabileceğiniz herkesi çağırın da onun dengi on sûre getirin.”

(Bakara 2/23)

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Kulumuza indirdiğimizden şüpheniz varsa ondaki sûrelerden birine denk bir sûre getirin. Doğru söylüyorsanız, Allah ile aranızda koyduğunuz şahitlerinizi de çağırın!

(Bakara 2/24)

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

Bunu yapmazsanız ki asla yapamazsınız; o zaman yakıtı insanlar ve taşlar olan o ateşten kendinizi koruyun! Orası kâfirler için hazırlanmıştır.

(Enfal 8/31)

وَإِذَا تُنْزِلُ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

Onlara âyetlerimiz okununca: “Tamam dinledik, istesek bunun benzerini biz de söyleriz. Bu, öncekilerin yazılarından başka bir şey değildir” dediler.

(Yunus 10/37)

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Bu Kuran, başkası tarafından uydurulup Allah’a mal edilmiş değildir. Lakin kendinden öncekileri doğrular ve o kitapları açıklar. İçinde hiçbir şüphe yoktur, varlıkların Rabbindendir.

(Yunus 10/38)

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَضَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Yoksa onu, o uydurdu mu diyorlar? De ki: “Doğru söylüyorsanız, Allah ile aranızda koyduklarınızdan çağırabileceğiniz herkesi çağırın da onun dengi bir sûre getirin.

(Furkan 25/4)

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا افْتَرَاهُ وَاعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا

İnkâr edenler: “Bu sadece, onun uydurduğu bir yalandır. Başka bir topluluk da ona yardım ediyor” diyerek gerçekten bir haksızlık ve bir iftira ile geldiler.

(Furkan 25/5)

وَقَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

Ve dediler ki: “Bunlar öncekilerin yazılarıdır; onları yazdırmış ve kendisine sabah akşam okunmaktadır.”

(Furkan 25/6)

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

De ki: “Onu, göklerdeki ve yerdeki bütün sırları bilen Allah indirmiştir. Çünkü O çok bağışlayandır, merhameti boldur.”

(Secde 32/2)

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Hiçbir şüphe içermeyen bu kitap, varlıkların Rabbi tarafından indirilmiştir.

(Secde 32/3)

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

Yoksa onu, o uydurdu mu diyorlar? Aksine; o gerçek, Rabbindendir. Senden önce uyarıcı gelmemiş bir topluluğu uyarmak için indirilmiştir; belki doğru yolu bulurlar.

(Tur 52/33)

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ

Yoksa: “O sözleri, o söylüyor” mu diyorlar? Aksine, onlar inanıp güvenmiyorlar.

(Tur 52/34)

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ

Söyledikleri doğruysa, onun dengi bir söz getirsinler.

(Hud 11/14)

فَالَّذِينَ لَا يَرْجُونَ عَذَابَ اللَّهِ الْكَثِيرَ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ إِنَّ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

Size cevap veremezlerse bilin ki, o ancak Allah’ın ilmiyle indirilmiştir. O’ndan başka ilâh yoktur. Artık teslim olursunuz değil mi?

(İsra 17/88)

قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ
كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

De ki: “Bu Kuran’ın bir benzerini getirmek için insanlar ve cinler toplansalar benzerini getiremezler. Bütün güçlerini birleştirseler bile yapamazlar.”

(Kasas 28/48)

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا
أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ

Fakat katımızdan gerçek gelince dediler ki: “Musa’ya verilenlerin bir dengi ona da verilseydi olmaz mıydı?” Bunlar, Musa’ya verileni inkâr etmediler mi? Daha önce: “O ikisi birbirini destekleyen iki büyüdür. Biz hepsini inkâr ediyoruz” diyorlardı.

(Kasas 28/49)

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا اتَّبِعْهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

De ki: “Eğer doğru söylüyorsanız, Allah katından doğru yolu bu ikisinden daha iyi gösteren bir kitap getirin de ona uyayım.”

(Kasas 28/50)

فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ
هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Sana cevap vermezlerse bil ki, sadece arzularının peşine düşmüşlerdir. Allah’tan bir rehber dışında, kendi arzusuna uyandan daha fazla sapan kimdir? Doğrusu Allah, zâlimler topluluğuna rehberlik etmez.

(Zümer 39/54)

وَآيِبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

O azap gelip çatmadan Rabbinize yönelin ve O’na tam teslim olun. Yoksa daha sonra yardım göremezsiniz.

(Hud 11/15)

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ

Dünya hayatını ve süsünü isteyenlere yaptıkları işlerin karşılığını burada tamı tamına veririz. Burada onlardan bir kesinti yapılmaz.

(Bakara 2/200)

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ
رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ

İbadetlerinizi yerine getirirken Allah’ı, atalarınızı andığınız gibi, hatta daha güçlü anın. İnsanlardan kimi der ki: “Rabbimiz! Bize ne vereceksen, bu dünyada ver!” Onun ahirette bir alacağı olmaz.

(Bakara 2/201)

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Kimileri de şöyle der: “Rabbimiz! Bize bu dünyada iyilik ve güzellik ver, ahirette de iyilik ve güzellik ver. Bizi o ateşin azabından koru!”

(Bakara 2/202)

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

İşte onlardan her birine kazandıklarından bir pay vardır. Allah hesabı çabuk görür.

(Şûrâ 42/20)

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ

Kim ahiret için yatırım yapmak isterse onun yatırımına katkıda bulunuruz. Kim de dünya için yatırım yapmak isterse, ona da ondan veririz ama onun ahirette alacağı bir şey kalmaz.

(Hud 11/16)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Onlar, ahirette ateşten başka alacağı kalmamış kimselerdir. Dünyada işledikleri boşa çıkmış ve bütün yaptıkları iptal olmuştur.

(Araf 7/147)

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Âyetlerimizi ve ahiretteki karşılaşmayı yalanlayanların yaptıkları boşa çıkar. Onlara yaptıklarından başkasıyla mı karşılık verilir?”

(Tevbe 9/69)

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَآكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

Siz de öncekiler gibisiniz! Onlar sizden daha güçlüydüler. Malları ve evlatları daha çoktu. Paylarına düşenin sefasını sürdüler. Öncekiler paylarına düşenin nasıl sefasını sürdülerse siz de payınıza düşenin öyle sefasını sürdünüz. Onların dalıp gittikleri gibi siz de dalıp gittiniz. İşte böylelerinin, dünyada ve ahirette yaptıkları boşa gitmiştir. Kaybedenler işte onlardır.

(Kehf 18/103)

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا

De ki: Yaptıkları yüzünden en çok kaybedenleri size haber verelim mi?

(Kehf 18/104)

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا

Onlar, güzel bir iş yaptıklarını sanıyorken, dünya hayatındaki çalışmaları hedefinden sapanlardır.

(Kehf 18/105)

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزْنًا

Onlar, Rablerinin âyetlerini ve O'nunla karşılaşmayı inkâr edenlerdir. Bu yüzden yaptıkları boşa gitmiştir. Artık kıyamet günü onlar için tartı kurmayız.

(Kehf 18/106)

ذَلِكَ جَزَاءُ هُم جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا

Böyledir! İnkâr edenlerin cezaları cehennemdir. Onlar, âyetlerimi ve elçilerimi alaya almışlardır.

(Ahkaf 46/19)

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَالُهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Herkesin yaptığına göre aldığı dereceler vardır. Bu, yaptıklarının tam karşılığını vermek içindir. Kimseye haksızlık yapılmayacaktır.

(Ahkaf 46/20)

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْرَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

Ateşin karşısına getirildikleri gün, kâfirlere: “Siz bütün güzelliklerinizi dünya hayatınızda tükettiniz, onunla sefa sürdürdünüz. Yeryüzünde haksız yere büyüklenmenize ve sınırı aşmanıza karşılık bugün alçaltan bir azapla cezalandırılacaksınız” denir.

(Muhammed 47/8)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالُهُمْ

İnkâr edenlere gelince, onların hakkı yıkılıp gitmektir. Onların yaptıkları hedefine ulaşmaz.

(Muhammed 47/9)

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالُهُمْ

Böyledir, çünkü onlar Allah'ın indirdiğinden hoşlanmazlar. Bu yüzden yaptıkları boşa gider.

(Hud 11/17)

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً
أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

Onlar, Rabbinin açık belgesine uyanlar gibi olurlar mı? O belgeyi Rabbinden bir şahit bağlantılarıyla okur, ondan önce de bir öncü ve rahmet olarak Musa'nın kitabı vardır; ona, işte bunlar inanırlar. Hangi grup onu inkâr ederse varıp kalacağı yer ateştir. Bundan şüphelen olmasın. Çünkü gerçek Rabbindendir ama insanların çoğu inanıp güvenmez.

(Nisa 4/170)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

Ey insanlar! Elçi, Rabbinizden size gerçek olanı getirdi; ona inanıp güvenin ki sizin için hayırlı olsun. Eğer inkâr ederseniz bilin ki, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Allah her şeyi bilir, daima en doğru hükmü verir.

(Enam 6/114)

أَفَعَيِّرَ اللَّهُ أَبَتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

“Allah bu kitabı bize tüm ayrıntılarıyla açıklanmış olarak indirmişken, ben ondan başka bir hakem arar mıyım?”
Kendilerine kitap verdiklerimiz de bilirler ki o, bütün gerçekleri gösterecek şekilde Rabbin tarafından indirilmiştir. Sakın tereddüt edenlerden olma!

(Enam 6/154)

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَىٰ الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لَعَلَّهُمْ يَلْقَاءَ رَبَّهُمْ يُؤْمِنُونَ

Zaten Musa'ya kitabı; en güzeli tamamlamak üzere her şeyi açıklasın, bir rehber ve bir rahmet olsun diye vermiştik. Belki, Rableriyle karşılaşacaklarına inanıp güvenirler.

(Enam 6/155)

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

Bu, indirdiğimiz bereketli bir kitaptır. O halde ona uyun ve kendinizi koruyun ki size rahmet edilsin.

(Enam 6/156)

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ

Aksi takdirde: "Kitap sadece bizden önceki iki topluma indirildi. Biz onların okuduklarından habersiz kaldık" derdiniz.

(Enam 6/157)

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى
وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بَيِّنَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ
آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ

Ya da şöyle diyebilirdiniz: “Eğer o kitap bize indirilmiş olsaydı, biz onlardan daha doğru yolda olurduk.” İşte size Rabbinizden açık bir belge, bir rehber ve bir rahmet geldi. Bundan sonra Allah'ın âyetlerini yalanlayandan ve onlardan yüz çevirenden daha zâlim kim olabilir? Âyetlerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirmelerine karşılık azabın kötüsü ile cezalandıracağız.

(Rad 13/1)

الْمَرَّ تِلْكَ آيَاتِ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

ELİF! LÂM! MÎM! RÂ! Bu kitabın âyetleri, Rabbinden sana indirilen gerçektir. Ama insanların çoğu inanıp güvenmez.

(Rad 13/19)

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ

Rabbinden sana indirilenin gerçek olduğunun bilincinde olan, ona karşı körlük edenle bir olur mu? Bunu, sadece akliselim olanlar hatırlar.

(Ahkaf 46/11)

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ
فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ

İnkâr edenler, inanıp güvenenler için dediler ki: “İnanıp güvendikleri iyi bir şey olsaydı ona uymakta bizi geçemezlerdi!” Onunla yola gelmedikleri için: “Bu, eski bir iftiradır!” diyeceklerdir.

(Ahkaf 46/12)

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّنُذِرَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ

Ondan önce de bir rehber ve bir rahmet olan Musa'nın kitabı vardı. Onu doğrulayan bu kitap da Arap diliyle indirilmiştir ki zulmedenleri uyarın ve güzel davrananlar için de bir müjde olsun.

(Fetih 48/8)

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

Şüphesiz ki seni bir şahit, bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

(Fetih 48/9)

لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

Allah'a ve elçisine inanıp güvenmeniz, O'nu içten desteklemeniz, O'na saygı duymanız, sabah akşam O'na ibadet etmeniz için.

(Müzzemmil 73/15)

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا

Şüphesiz ki size şâhitlik edecek bir elçi gönderdik. Nitekim Firavun'a da bir elçi göndermiştik.

(Müzzemmil 73/16)

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا

Firavun elçiye karşı gelmişti. Ardından biz de onu çok kötü yakalamıştık.

(Hud 11/18)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

Bir yalanla Allah'a iftira edenden daha zâlim kimdir? Onlar Rablerine arz edilecekler ve şâhitler şöyle diyeceklerdir: “Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır.” Bilin ki Allah'ın dışlaması zâlimlerin üzerinedir.

(Enam 6/21)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

Bir yalanla Allah'a iftira edenden veya O'nun âyetlerini yalanlayanlardan daha zâlim kimdir? Gerçek şu ki zâlimler kurtuluşa eremezler.

(Enam 6/93)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ

Bir yalanla Allah'a iftira edenden veya kendisine bir şey vahyedilmemişken: “Bana vahiy geldi” diyenden yahut “Allah'ın indirdiği gibisini ben de indireceğim” diyenden daha zâlim kim olabilir? Ölümün bütün etkileri ortaya çıktığında o zâlimleri bir görsen; melekler ellerini uzatıp derler ki: “Çıkarın canlarınızı! Bugün, Allah'a karşı gerçek dışı şeyler söylemiş olmanıza ve büyüklük taslayarak âyetlerinden uzaklaşmanıza karşılık alçaltan bir azapla cezalandırılacaksınız.

(Ankebut 29/68)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْكَافِرِينَ

Bir yalanla Allah'a iftira eden veya kendine gelen gerçeği yalanlayandan daha zâlim kimdir? Kâfirler için cehennemde yer mi yok?

(Saf 61/7)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ

İslam'a davet edildiği halde bir yalanla Allah'a iftira edenden daha zâlim kim olabilir? Allah, zâlimler topluluğuna rehberlik etmez.

(Hud 11/19)

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۖ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

Onlar, ahireti göz ardı ederek Allah yolundan engelleyen ve o yolda kolayca anlaşılamayacak bir çarpıtma yapmak isteyen kimselerdir.

(Al-i İmran 3/99)

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنَ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا ۖ وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۚ وَمَا
اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

De ki: "Ey kitaplarında uzman olanlar! Neden şahit olduğunuz halde, kolayca anlaşılamayacak bir çarpıtmayla, îmân edenleri Allah yolundan uzaklaştırmaya çalışıyorsunuz? Allah yaptığınız hiçbir şeyden habersiz değildir."

(İbrahim 14/3)

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۖ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

Onlar, dünya hayatını ahiretten çok seven, Allah yolundan engelleyen ve o yolda kolayca anlaşılamayacak bir çarpıtma oluşturmak isteyen kimselerdir. İşte onlar derin bir sapma içindedir.

(Hud 11/20)

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ
لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ

Onlar yeryüzünde O'nu aciz bırakacak değildirler. Onların Allah ile aralarına girecek evliyası / dostları da olmayacaktır. Azap onlar için ikiye katlanacaktır. Onlar gerçekleri dinlemeye tahammül edemezler, onu görecektir halde de değildirler.

(Nahl 16/87)

وَالْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Uydurduklarının kaybolup gittiği gün Allah'a teslim olduklarını dile getirirler.

(Nahl 16/88)

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ

İnkâr edenlerin ve Allah'ın yolundan engelleyenlerin azaplarının üstüne, doğal düzeni bozmalarına karşılık bir azap daha ekleriz.

(Ankebut 29/22)

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

Siz, ne yerde ne de gökte O'nu aciz bırakamazsınız; Allah ile aranızda girecek bir veli ve yardımcı da yoktur.

(Ankebut 29/23)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Allah'ın âyetlerini ve O'nunla karşılaşmayı inkâr edenler... İşte onlar rahmetimden ümitlerini kesmişlerdir. Onlar için acıklı bir azap vardır.

(Zümer 39/45)

وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

Allah'ın birliği hatırlatılınca, ahirete inanıp güvenmeyenlerin kalpleri daralır. O'nunla aralarına koydukları anılınca sevinirler.

(Şûrâ 42/31)

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

Siz yeryüzünde O'nu aciz bırakamazsınız. Allah ile aranızda koyabileceğiniz bir veli/dost ve bir yardımcı da yoktur.

(Hud 11/21)

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Onlar kendilerini kaybetmiş kimselerdir. Uydurdukları da onlardan kaybolurlar.

(Enam 6/23)

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ

Sonra: “Rabbimiz Allah’a yemin ederiz ki, biz müşrik değiliz” demekten başka fitneleri olmaz.

(Enam 6/24)

أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Baksana; kendilerine nasıl da yalan söylemişler? Uydurdıkları da onlardan kaybolup gidecektir.

(Araf 7/37)

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُتَوَقَّوْنَهُمْ قَالُوا آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَاْفِرِينَ

Bir yalanla Allah’a iftira eden veya onun âyetlerini yalanlayanlardan daha zâlim kimdir? Kitapta olanlardan hak ettikleri başlarına gelecektir. Elçilerimiz onları vefat ettirmeye gelince: “Allah ile aranızda koyup yalvardıklarınız nerede?” diye sorarlar. Onlar: “Kaybolup gittiler!” derler ve kâfir olduklarına bizzat kendileri şahitlik ederler.

(Yunus 10/30)

هَٰذَاكَ تَبَلَّوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقَّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Herkes geçmişte ne yapmışsa orada ortaya çıkacaktır. Hepsi gerçek Mevlâları Allah’ın huzuruna geri döndürülmüş olur ve uydurdıkları onlardan uzaklaşır.

(Hud 11/22)

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخَسَرُونَ

Şüphe yok ki onlar, ahirette büsbütün kaybedeceklerdir.

(Neml 27/4)

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ

Ahirete inanıp güvenmeyenlere yaptıklarını süslü gösteririz, bocalar dururlar.

(Neml 27/5)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخَسَرُونَ

Kötü azap onlar içindir; onlar ahirette de çok zarar edeceklerdir.

(Hud 11/23)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآخَبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlar ve Rablerine gönülden bağlananlar var ya; işte onlar cennet ahalisidir; orada ölümsüz olarak kalacaklardır.

(Bakara 2/25)

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَٰذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanları müjdele! İçlerinden ırmaklar akan cennetler onlar içindir. Ne zaman oradan bir ürünle rızıklandırılırsalar: “Bu daha önce de rızıkımızdı” diyeceklerdir. Onlara verilenler öncekilere benzetilmiştir. Orada onlar için tertemiz eşler vardır. Onlar orada ölümsüz olarak kalacaklardır.

(Nisa 4/57)

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا

İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanları ise altlarından ırmaklar akan cennetlere yerleştireceğiz, orada ölmeksizin sonsuza dek kalacaklardır. Onlar için orada tertemiz eşler ve serin gölgeler vardır.

(Kehf 18/30)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا

İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlar bilsinler ki, biz güzel davrananların ödülünü zayı etmeyiz.

(Kehf 18/31)

أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا

İşte Adn cennetleri onlar içindir. Alt taraflarından ırmaklar akacak, onlara altın bileklikler takılacak, ince ve kalın ipekten yeşil elbiseler giyecekler ve tahtlara kurulacaklardır. Ne güzel ödüldür o, ne güzel dinlenme yeridir orası!

(Kehf 18/107)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا

İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlara gelince, onlara bir ikram olarak Firdevs cennetleri vardır.

(Kehf 18/108)

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا

Orada ölümsüz olacaklardır. Oradan ayrılmak istemeyeceklerdir.

(Hud 11/24)

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى وَالْأَصْمَى وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

Bu iki kesimin örneği, kör ve sağır ile gören ve dinleyenin örneği gibidir. Bunlar eşit olabilirler mi? Hâlâ hatırlamayacak mısınız?

(Rad 13/16)

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ
لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ
وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

De ki: “Göklerin ve yerin Rabbi kimdir? De ki: “Allah’tır!” De ki: “Allah ile aranızda, kendilerine bile faydası veya zararı olmayacak evliya/dostlar mı koydunuz?” De ki: “Körle gören ya da karanlıklarla aydınlık bir olur mu?” Yoksa Allah’a, O’nun gibi yaratan ve yarattıkları O’nun yarattıklarına benzeyen ortaklar mı oluşturmuşlar?” De ki: “Her şeyin yaratıcısı Allah’tır. O tektir, karşı konulamaz güce sahiptir.”

(Fatır 35/19)

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ

Kör ile gören bir olmaz.

(Fatır 35/20)

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ

Karanlıklarla aydınlık da bir olmaz.

(Fatır 35/21)

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ

Gölge ile güneşin sıcaklığı da aynı değildir.

(Fatır 35/22)

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي
الْقُبُورِ

Dirilerle ölümler bir olmaz. Allah, isteyene dinletir. Sen, kabirlerde olanlara bir şey dinletemezsin.

(Fatır 35/23)

إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ

Sen sadece bir uyarıcısın.

(Fatır 35/24)

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ

Şüphesiz seni gerçek ile bir müjdecî ve bir uyarıcı olarak gönderdik. İçinden bir uyarıcı gelip geçmeyen bir ümmet yoktur.

(Fatır 35/25)

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

Eğer seni yalanlıyorlarsa bil ki, onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Hâlbuki elçileri onlara belgelerle, zeburlarla ve aydınlatıcı kitaplarla gelmişlerdi.

(Hud 11/25)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ

Gerçek şu ki, Nûh'u halkına gönderdik: "Kesinlikle ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım.

(Enam 6/48)

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Biz elçileri, sadece birer müjdecî ve uyarıcı olarak göndeririz. Kim inanıp güvenir ve kendini düzeltirse onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Enam 6/49)

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

Âyetlerimizi yalanlayanlar, sınırı aşmalarına karşılık azaba uğrayacaklardır.

(Kehf 18/56)

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَيَجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنْذِرُوا هُزُؤًا

Biz elçileri sırf müjdeciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Onları inkâr edenler, âyetlerimi ve yapılan uyarıları alaya alır, uydurmalarla, o gerçeği ortadan kaldırmaya çalışırlar.

(Nuh 71/1)

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Biz Nûh'u, acıklı bir azap gelmeden uyarması için halkına elçi gönderdik.

(Nuh 71/2)

قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

Dedi ki: “Ey halkım! Ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım.

(Nuh 71/3)

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا

Allah’a kulluk edin! O’ndan korkarak kendinizi koruyun ve sözümü dinleyin.

(Hud 11/26)

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ

Allah’tan başkasına kulluk etmeyin. Çünkü ben üzerinize gelecek acıklı bir günün azabından korkuyorum.”

(Hud 11/27)

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادْنَا بِأَدْيِ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ

Halkının ileri gelenlerinden inkâr edenler dediler ki: “Görüşümüze göre, sen tıpkı bizim gibi bir beşerden başka bir şey değilsin. Sana uyanların da görüş belirtmede en aşağılarımız olduğunu görüyoruz. Sizin bizden üstün bir yanınızı da görmüyoruz. Tam tersi, zannımızca siz yalancısınız.

(Hud 11/28)

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَأَتِيَنِي رَحْمَةٌ مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِيتَ عَلَيْكُمْ أَنْزَلْنَاهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ

Nûh dedi ki: “Ey halkım! Gördünüz mü, ya ben Rabbimden gelen açık bir belgeye dayanıyorsam, ya O’nun katından bana bir rahmet gelmiş de siz görememişseniz? Siz ondan hoşlanmadığınız halde biz sizi ona zorlayacak mıyız?”

(Yunus 10/71)

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّ كَذِبَكُمْ عَلَيَّ بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ

Onlara Nûh'un haberini bağlantılarıyla oku! O, halkına şöyle demişti: “Ey Halkım! Benim konumum ve Allah'ın âyetlerini hatırlatmam size ağır geliyorsa, ben sadece Allah'a dayandım. Öyleyse siz ve ortaklarınız ne yapacağınıza birlikte karar verin, işiniz gizli saklı da olmasın. Sonra işimi bitirin, bana göz açtırmayın.

(Yunus 10/72)

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

Eğer yüz çevirseniz ben zaten sizden bir ücret istemedim. Benim ücretim sadece Allah'a aittir. Ben, müslümanlardan olmakla emrolundum.”

(Hud 11/29)

وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرِيتُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ

“Ey halkım! Buna karşılık sizden bir mal istemiyorum. Benim ücretim sadece Allah'a aittir. Ben inanıp güvenenleri kovacak da değilim. Çünkü onlar Rablerine kavuşacaklardır. Fakat ben sizi, cahillik eden bir topluluk olarak görüyorum.”

(Şuara 26/112)

قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

De ki: “Onların ne yaptıkları konusunda bilgim yoktur.

(Şuara 26/113)

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ

Onlara hesap soracak olan Rabbimdir, keşke bunu anlarsanız!

(Şuara 26/114)

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ

Ben müminleri asla kovamam.

(Şuara 26/115)

إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ

Ben sadece, apaçık bir uyarıcıyım!”

(Hud 11/30)

وَيَا قَوْمٍ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

“Ey halkım! Onları kovarsam, beni Allah’tan kim kurtarabilir? Hiç hatırlamaz mısınız?”

(Enam 6/52)

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ

Sabah akşam dua edip Rablerinin yüzlerine bakmasını isteyenleri uzaklaştırma. Onların hesabı senden sorulmaz. Senin hesabın da onlardan sorulmaz. Onları uzaklaştırırsan zalimlerden olursun.

(Enam 6/53)

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ

Böylece: “Allah, aramızdan şunlara mı lütuf ve ikramda bulundu?” desinler diye onlardan kimilerini kimileriyle imtihan ederiz. Şükredenleri en iyi bilen, Allah değil midir?

(Hud 11/31)

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

“Size: ‘Allah’ın hazineleri benim yanımdadır’ demiyorum. Gizli bilgileri de bilmem. Ben bir melek olduğumu da söylemiyorum. Hor gördüğünüz kimseler için: ‘Allah bunlara iyilik etmez’ de demiyorum. Onların içlerinde olanı en iyi bilen Allah’tır. Bunları dersem zalimlerden olurum.”

(Enam 6/50)

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ

De ki: “Ben size Allah’ın hazineleri benim yanımdadır demiyorum. Gizli bilgileri de bilmem. Size, ben bir meleğim de demiyorum. Ben sadece bana vahyedilene uyarım.” De ki: “Gören ile görmeyen bir olur mu? Hiç düşünmez misiniz?”

(Araf 7/188)

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْنَرْتُ مِنْ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

De ki: “Allah, istemedikçe benim kendime bile bir fayda sağlamaya veya zarar vermeye yetkim yoktur. Eğer gizli bilgileri bilsem, daha çok hayır biriktirirdim, bana bir kötülük de dokunmazdı. Ben, inanıp güvenen bir topluluk için sadece bir uyarıcı ve bir müjdeciyim.”

(Hud 11/32)

قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَكُنتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

Dediler ki: “Ey Nûh! Bizimle tartışmaya girdin, tartışmayı da çok uzattın. Doğru söylüyorsan bizi tehdit ettiğin şeyi başımıza getir!”

(Neml 27/71)

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“Söylediğiniz doğruysa bu vaat ne zaman?” derler.

(Neml 27/72)

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ

De ki: “Çabucak gelmesini istediğiniz azabın bir kısmı belki de ensenizdedir.”

(Cin 72/24)

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا

Tehdit edildikleri azabı görünce, kimin yardımcısının daha zayıf ve daha az sayıda olduğunu öğreneceklerdir.”

(Cin 72/25)

قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا

De ki: “Tehdit edildiğiniz şey yakında mı olacak, yoksa Rabbim onun için bir süre mi belirlemiş; ben onu bilemem.”

(Hud 11/33)

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

Nûh dedi ki: “İsterse o azabı başınıza getirecek olan sadece Allah’tır. Siz O’nu aciz bırakamazsınız.”

(Enam 6/134)

إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

Tehdit edildiğiniz şey mutlaka olacaktır. Siz O’nu aciz bırakamazsınız.

(Yunus 10/53)

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

Senden haber almaya çalışıyorlar, “O gerçek mi?” diye. De ki “Evet! Rabbime yemin ederim ki, gerçektir. Siz O’nu aciz bırakamazsınız.”

(Ankebut 29/21)

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ

İstedigine azap eder, istedigine de rahmet eder. O'na döndürüleceksiniz.

(Ankebut 29/22)

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

Siz, ne yerde ne de gökte O'nu aciz bırakamazsınız; Allah ile aranızda girecek bir veli ve yardımcı da yoktur.

(Şûrâ 42/30)

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ آيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ

Başınıza ne musibet gelse ellerinizle kazandığınızdan dolayı gelir. O birçoğunu da bağışlar.

(Şûrâ 42/31)

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

Siz yeryüzünde O'nu aciz bırakamazsınız. Allah ile aranızda koyabileceğiniz bir veli/dost ve bir yardımcı da yoktur.

(Hud 11/34)

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

“Size öğüt vermeyi ne kadar istesem de, Allah sizi azgınlıkta bırakmak istiyorsa, öğüdümün size bir faydası olmaz. O sizin Rabbinizdir. O'na döndürüleceksiniz.”

(Al-i İmran 3/178)

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّكُمْ تُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِنَفْسِهِمْ إِنَّكُمْ أَنْتُمْ مُلِي لَهُمْ لِيَزَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ

Kâfirler, onlara fırsat vermemizin kendileri için bir iyilik olduğunu sanmasınlar. Fırsatı, günahlarını artırırlar diye veriyoruz. Onların hak ettiği alçaltan bir azaptır.

(Maide 5/49)

وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ يُرِيدُ أَنْ يَصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

Aralarında Allah'ın indirdiği ile hüküm ver; onların arzularına uyma. Onlara karşı dikkatli ol! Allah'ın sana indirdiklerinin herhangi birinden uzaklaştırıp seni fitneye düşürebilirler. Yüz çevirirlerse bil ki bazı günahları sebebiyle Allah, onların başına bir şey gelmesini istiyordur. Zaten insanların çoğu sınıra aşılmıştır.

(Enam 6/44)

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا
أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَاذًا هُمْ مُبْلِسُونَ

Kendilerine hatırlatılanları unuttukları zaman önlerine bütün kapıları açarız. Verilen nimetlerle şımdıkları bir sırada da onları yakalarız, o zaman ümitlerini keserler.

(Enam 6/45)

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Zulmedenler topluluğunun kökü böyle kurutulur. Her şeyi mükemmel yapmak bütün varlıkların Rabbi Allah'a özeldir.

(Hud 11/35)

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ

Yoksa onu, o uydurdu mu diyorlar? De ki: “Onu uydurduysam cezamı çekerim. Ama ben, sizin işlediğiniz suçlardan uzağım.”

(Ahkaf 46/8)

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ
فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

Yoksa onu, o uydurdu mu diyorlar? De ki: “Onu uydurduysam beni hiç bir şekilde Allah’ın elinden kurtaramazsınız. O, neyin içine daldığınızı çok iyi bilir. Sizinle benim aramda O’nun şahitliği yeter. O çok bağışlayandır, merhameti boldur.”

(Hakka 69/44)

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ

Bize karşı bir takım sözler uydursaydı;

(Hakka 69/45)

لَا خَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ

onu kısıvrak yakalar,

(Hakka 69/46)

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ

sonra şah damarını koparırdık.

(Hakka 69/47)

فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ

Hiç biriniz de bunun önüne geçemezdi.

(Hud 11/36)

وَأُوحِيَ إِلَى نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

Nûh'a vahyedildi ki: "Şimdiye kadar îmân etmiş olanlar dışında, artık halkından kimse inanıp güvenmeyecektir. Onların yaptıkları yüzünden sakın kendini harap etme.

(Hud 11/37)

وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ

Gözetimimizde ve vahyettiğimiz şekilde gemiyi yap. Zâlimler için de artık Bana başvurma. Çünkü onlar boğulacaklar."

(Hud 11/38)

وَيَصْنَعِ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ

Nûh gemiyi yapıyordu. Halkının ileri gelenleri oradan her geçtiklerinde onunla eğleniyorlardı. Dedi ki: "Siz bizimle eğleniyorsanız, biz de sizinle eğleneceğiz. Tıpkı sizin eğlendiğiniz gibi.

(Mutaffifin 83/29)

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ

Gerçekten de suçlular, inanıp güvenmiş olanlara gülüyorlardı.

(Mutaffifin 83/34)

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ

Bugün de müminler bu kâfirlere güleceklerdir.

(Hud 11/39)

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ

Alçaltıcı azap kime gelecekmış ve kalıcı azap kime inecekmış; nasıl olsa yakında öğreneceksiniz."

(Hud 11/40)

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ

Sonunda emrimiz çıktı ve geminin tandırı kaynadı. Nûh’a dedik ki: “Erkekli dişili her türden birer çifti ve hakkında karar çıkan kişi dışında aileni ve îmân edenleri gemiye bindir.” Pek azı dışında onunla birlikte îmân eden olmadı.

(Hud 11/41)

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبُهَا وَمُرْسِيهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

Nûh dedi ki: “Haydi binin! Bunun akıp gitmesi de durması da Allah’ın adıyladır. Şüphe yok ki Rabbim çok bağışlayandır, çok merhametlidir.

(Hud 11/42)

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ

Gemi, dağlar gibi bir dalganın içinde, onları sürüklüyordu. Nûh, kenarda duran oğluna seslendi: “Yavrucuğum, bizimle birlikte bin de kâfirlerle beraber olma!”

(Hud 11/43)

قَالَ سَآوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُهْرَقِينَ

Dedi ki: “Bir dağa sığınacağım, beni sudan kurtarır.” Nûh dedi ki: “Bugün Allah’ın emrinden koruyacak hiçbir şey yoktur, O’nun rahmet ettikleri başka.” Aralarına bir dalga girdi ve o da boğulanlardan oldu.

(Hud 11/44)

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَّمَاءُ أَقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

“Ey yer! Suyunu yut! Ey gök! Suyunu tut!” dendi. Sular çekildi, iş tamamlandı, gemi Cudi’nin üstüne oturdu ve: “Zâlimler topluluğu uzak olsun!” dendi.

(Enbiya 21/77)

وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

Âyetlerimizi yalanlayan o topluluktan dolayı Nûh’a yardım etmiştik. Onlar kötü bir topluluğa dönüşmüşlerdi. Biz de hepsini boğduk.

(Nuh 71/25)

مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا

Onlar, günahlarından dolayı suda boğuldular. Ardından da ateşe atılacaklar. Allah ile aralarına girecek yardımcılar da bulamayacaklar.

(Hud 11/45)

وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ

Nûh, Rabbine seslendi: “Rabbim, oğlum benim ailemdendir; elbette Senin vaadin gerçektir, en doğru hüküm veren Sensin” dedi.

(Hud 11/46)

قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ

Allah: “Ey Nûh! O, senin ailenden değildir. Çünkü o gayri meşru bir işin sonucudur. Bilmediğin şeyi sakın Benden isteme. Cahillerden olmayasın diye sana öğüt veriyorum” dedi.

(İsra 17/36)

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

Bilmediğin şeyin arkasında durma! Çünkü dinleme, görme ve gönül; bunların hepsi ondan sorumludur.

(Tahrim 66/10)

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحَ وَامْرَأَتَ لُوطَ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاهِلِينَ

Allah, kâfirler için Nûh’un karısı ile Lût’un karısını örnek verir. Onlar, iyi kullarımızdan ikisinin nikâhı altında idiler. Kocalarına ihanet ettiler. Kocaları onlara, Allah’tan gelen hiçbir şeyi engelleyemeyecektir. Onlara: “Ateşe girenlerle birlikte siz de girin” denecektir.

(Hud 11/47)

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Nûh dedi ki: “Rabbim! Bilmediğim şeyi Senden istemekten Sana sığınırım. Eğer beni bağışlamaz ve bana merhamet etmezsen kaybedenlerden olurum.”

(Hud 11/48)

قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَأَمَّمْ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ
يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Ey Nûh! Sen ve beraberindekilerden oluşacak ümmetler; katımızdan esenlik, güvenlik ve bereketlerle inin! İçlerinden öyle ümmetler çıkacak ki onları önce yararlandıracaksınız, sonra acıklı azabımız onları çarpacaktır” denildi.

(Hud 11/49)

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ
إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ

İşte bu, gizli haberlerdendir; sana vahiy ile bildiriyoruz. Daha önce bunları ne sen bilirdin, ne de halkın. O halde sabret! Elbette mutlu son, kendini koruyanlar içindir.”

(Hud 11/120)

وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ
وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

Elçilerin haberlerinden kalbini kararlı kılabacak her şeyi sana anlatıyoruz. Sana gelen bu gerçek, müminler için bir öğüt ve hatırlatmadır.

(Yusuf 12/111)

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي
بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Kuşkusuz onların hikâyelerinde, aklıselim olanlar için bir ibret vardır. Bu uydurulabilecek bir söz değildir. Aksine, kendinden öncekileri doğrular, her şeyi açıklar ve inanıp güvenen bir topluluk için bir rehber ve bir rahmettir.

(Hud 11/50)

وَالِى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ

Âd’a kardeşleri Hûd’u gönderdik. Dedi ki : “Ey halkım! Allah’a kulluk edin; sizin başka ilâhınız yoktur. Siz sadece iftira ediyorsunuz.”

(Hud 11/51)

يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ

“Ey halkım! Bunun için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim beni yaratana aittir. Hiç aklınızı kullanmaz mısınız?”

(Kalem 68/46)

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ

Yoksa onlardan bir ücret istiyorsun da borç altında eziliyorlar mı?

(Furkan 25/57)

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

De ki: “Ben buna karşılık sizden, dileyenin Rabbine varan bir yol tutması dışında, bir ücret istemiyorum.”

(Hud 11/52)

يَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ

“Ey halkım! Rabbinizden bağışlanma dileyin sonra tevbe ederek O’na yönelin ki, size gökten bol yağmur göndersin ve gücünüze güç katsın. Suçlulara yönelmeyin.”

(Hud 11/53)

قَالُوا يَا هُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

Dediler ki: “Ey Hûd! Bize bir delil getirmedin. Senin sözünle ilâhlarımızı bırakacak değiliz. Sana inanıp güvenecek de değiliz.”

(Hud 11/54)

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ

Sana diyeceğimiz sadece şudur: “İlâhlarımızdan biri seni fena çarpmış.” Hud dedi ki: “Ben Allah’ı şahit tutuyorum, siz de şahit olun, ben ortak koştuklarınızdan tamamen uzağım.”

(Hud 11/55)

مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونَ

Allah ile aranızda koyduklarınızdan da. Haydi, hep birlikte bana düzen kurun. Asla göz açtırmayın.”

(Hud 11/56)

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

“Ben, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah’a dayandım. O’nun eli altında olmayan bir tek canlı yoktur. Kuşkusuz Benim Rabbim doğru yol üzerindedir.”

(Şûrâ 42/9)

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Yoksa O'nunla aralarına evliya/dostlar mı koydular? Asıl veli/ dost Allah'tır. O ölüleri diriltir, O her şeye bir ölçü koyar.

(Şûrâ 42/10)

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

Anlaşamadığınız her konuda hüküm Allah'a aittir. "İşte Allah budur, benim Rabbimdir. Ben O'na dayanır, O'na yönelirim."

(Hud 11/57)

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا إِنْ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ

"Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki ben, benimle gönderilenleri size açıkça bildirdim. Rabbim isterse, sizin yerinize başka bir topluluk getirir de onlara hiçbir zarar veremezsiniz. Çünkü benim Rabbim her şeyi kaydeder."

(Hud 11/58)

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

Emrimiz gelince, Hûd'u ve onunla birlikte îmân edenleri, bizden bir rahmet olarak kurtardık. Onları ağır bir azaptan kurtardık.

(Hud 11/59)

وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

İşte Âd... Rablerinin âyetlerini bile bile inkâr ettiler, O'nun elçilerine karşı çıktılar ve nerede bir inatçı zorba varsa ona uydular.

(Hud 11/60)

وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ

Onlar bu dünyada dışlandılar; kıyamet gününde de dışlanacaklardır. Dikkat edin, Âd halkı Rablerini inkâr ettiler. Dikkat edin, Hûd'un halkı Âd uzaklaştırıldı.

(Fecr 89/6)

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ

Görmedin mi, Rabbin Âd halkını nasıl yaptı?

(Fecr 89/7)

إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ

Ya sütunlar sahibi İrem'i;

(Fecr 89/8)

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ

öyle ki, onun gibisi hiçbir ülkede kurulmamıştı.

(Fecr 89/9)

وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ

Ya vadideki kayaları oyan Semûd...

(Fecr 89/10)

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ

Ve piramitler sahibi Firavun!

(Fecr 89/11)

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ

Bunlar ülkelerinde, azgınlaşmışlardı.

(Fecr 89/12)

فَاكْثَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ

Oralarda, doğal düzeni bozanlar çoğalmıştı.

(Fecr 89/13)

فَصَبَّ عَلَيْهِمُ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ

Rabbin de üzerlerine azap kamçısı yağdırdı.

(Fecr 89/14)

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَاتِ

Çünkü Rabbin sürekli gözlemektedir.

(Hud 11/61)

وَالِي تَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ

Semûd’a da kardeşleri Sâlih’i elçi gönderdik. Dedi ki: “Ey halkım! Allah’a kulluk edin; sizin başka ilâhınız yoktur. Sizi yerden yapılandıran ve burayı imar etmenizi isteyen O’dur. Öyleyse O’ndan bağışlanma dileyin sonra tevbe ederek O’na yönelin. Çünkü benim Rabbim çok yakındır, davete cevap verendir.”

(Bakara 2/186)

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

Kullarım Beni sana sorarlarsa, kesinlikle Ben çok yakıным. Beni davet edenin davetini kabul ederim. Onlar da Benim davetimi kabul etsinler ve Bana inanıp güvensinler ki, olgunlaşabilsinler.

(Araf 7/74)

وَادْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُھُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

Hatırlasanıza; Âd halkının ardından onların yerine sizi getirdi ve o toprağa yerleştirdi. Şimdi O’nun ovalarında köşkler kuruyor, dağlarını oyup evler yapıyorsunuz. Artık Allah’ı hatırlayın da ortalığı birbirine katıp doğal düzeni bozmayın.”

(Hud 11/62)

قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

Dediler ki: “Ey Sâlih! Daha önce aramızda, kendisine ümit bağlanan biriydin. Şimdi kalkmış, atalarımızın kulluk ettiğine kulluk etmemizi yasaklıyorsun? Biz senin bizi çağırdığın şeyden dolayı derin bir şüphe içindeyiz.”

(İbrahim 14/9)

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

Sizden önceki Nûh, Âd ve Semûd halklarının haberi size gelmedi mi? Onlardan sonrakilerin haberlerini ise Allah’tan başkası bilmez. Elçileri onlara da açık belgelerle gelmişlerdi ama onlar, lafı ağızlarına tıkayarak şöyle demişlerdi: “Gerçek şu ki biz sizinle gönderileni inkâr ettik, bizi davet ettiğiniz şey hakkında derin bir şüphe içindeyiz.”

(İbrahim 14/10)

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ

Elçiler: “Göklerin ve yerin yaratıcısı Allah hakkında şüphe olabilir mi? O sizi günahlarınızı bağışlamaya ve belirlenmiş ecelinize kadar yaşatmaya davet ediyor” dediler. Onlar: “Siz de tıpkı bizim gibi bir beşersiniz, aslında atalarımızın kulluk ettiği şeylerden bizi uzaklaştırmak istiyorsunuz, o halde bize açık bir delil getirin!” demişlerdi.

(Hud 11/63)

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَيْنِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ

Dedi ki: “Ey halkım! Gördünüz mü, ya ben Rabbimin açık bir belgesine dayanıyorsam, ya bana kendinden bir rahmet vermişse, O’na karşı çıktığım takdirde, hanginiz beni Allah’ın azabından kurtarabilir? Sizin katkınız, sırf zararımı artırmak olur.

(İbrahim 14/11)

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

Elçileri onlara dedi ki: “Biz de tıpkı sizin gibi bir beşeriz. Ama Allah, kullarından istediğine iyilikte bulunur. Allah’ın izni olmadan size boyun eğdirecek bir delil getirmek bizim elimizde değildir. Müminler yalnız Allah’a dayansınlar.

(İbrahim 14/12)

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَيْنَا سَبِيلًا وَلَنْصَبِرَنَّ عَلَىٰ مَا أَدَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

Bizi doğru yollara iletmışken ne diye Allah’a dayanmayalım. Çektirdiğiniz eziyete de katlanınız. Dayananlar yalnız Allah’a dayansınlar.”

(Hud 11/64)

وَيَا قَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ

Ey halkım! Bu, Allah’ın dişi devesidir; sizin için bir âyettir. Bırakın Allah’ın toprağında otlasın. Ona kötü niyetle dokunmayın yoksa, yakın bir azaba yakalanırsınız.”

(Hud 11/65)

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ

Hemen deveyi kestiler. Sâlih dedi ki: “Üç gün daha yurdunuzdan yararlanın. Bu, yalanlanamaz bir vaattir.”

(Kamer 54/27)

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ

Kesinlikle, onları imtihan etmek için bir dişi deve gönderiyoruz. Sabırlı ol ve onları izle.

(Kamer 54/28)

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَظَرٌ

Onlara suyun deve ile kendi aralarında paylaştırıldığını bildir. Sırası gelen suyun başında bulunsun.

(Kamer 54/29)

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ

Derken arkadaşlarını çağırdılar; o da bıçağı kaptığı gibi deveyi kesti.

(Kamer 54/30)

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ

Yapılan uyarıların ardından gelen azabım nasılmış!

(Hud 11/66)

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِن خِزْيٍ يَوْمَئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

Emrimiz gelince, Sâlih'i ve onunla birlikte îmân edenleri, bizden bir rahmet olarak, o günün rezilliğinden kurtardık. Şüphesiz Rabbin daima en güçlüdür, en üstündür.

(Yunus 10/103)

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ

Sonunda elçilerimizi ve inanıp güvenenleri kurtarıyoruz. Bu hep böyledir, müminleri kurtarmak boynumuzun borcudur.

(Enbiya 21/9)

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ

Sonunda elçilere verdiğimiz sözü tuttuk; onları ve istediğimiz kişileri kurtardık. Aşırılık edenleri de helak ettik.

(Hud 11/67)

وَآخِذِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ

Zulmedenleri o ses yakaladı da kendi yurtlarında diz çökmüş olarak sabahladılar.

(Saffat 37/176)

أَفِعْذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

Azabımızı acele mi istiyorlar?

(Saffat 37/177)

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ

Azabımız onların sahalarına inince, uyarılanların sabahı ne kötü olur!

(Hud 11/68)

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا آلَا إِنَّ تَمْوَدَّا كَفَرُوا رَبَّهُمْ آلَا بُعْدًا لِّتَمْوَدَّا

Sanki orada hiç var olmamışlardı. Dikkat edin, Semûd halkı Rablerini inkâr ettiler. Dikkat edin, Semûd uzaklaştırdı.

(Hud 11/101)

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ

Onlara biz zulmetmedik ama onlar kendilerine zulmettiler. Rabbinin emri gelince, Allah ile aralarına koyarak yalvardıkları ilâhları onların yıkılışını artırmaktan başka hiçbir işe yaramadı.

(Hud 11/102)

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ

Senin Rabbin, zâlimleşmiş yerleşim merkezlerini yakaladığı zaman işte böyle yakalar. O'nun yakalaması acıklı ve şiddetli olur.

(Hud 11/69)

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيدٍ

Elçilerimiz, İbrahim'e müjde vermek için geldiler: “Selâm!” dediler. İbrahim de: “Selâm!” dedi. Vakit geçirmeden kızarmış bir buzağı ile geldi.

(Hud 11/70)

فَلَمَّا رَأَوْا أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَ هُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ لُوطٍ

Ona el sürmediklerini görünce şaşırdı kaldı; onlardan korktuğunu saklayamadı. “Korkma!” dediler; “Biz Lût halkına gönderildik.”

(Hicr 15/52)

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ

İbrahim’in yanına girdikleri zaman: “Selâm!” demişlerdi. İbrahim: “Biz sizden ürperiyoruz” dedi.

(Hicr 15/53)

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ

“Ürperme!” dediler. “Gerçek şu ki sana âlim bir oğul müjdeliyoruz.”

(Hud 11/71)

وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَلَبَسَ نَاهَا بِلِسْحَقٍ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبُ

Karısı ayakta; hemen gülüverdi. Biz de ona İshak’ı, İshak’ın ardından da Yakub’u müjdeledik.

(Hud 11/72)

قَالَتْ يَا وَيْلَتَىٰ أَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ

“Vay başıma gelenler!” dedi. “Doğum mu yapacağım?” Ben ihtiyar bir kadını; bu da kocam, iyice yaşlanmış! Bu gerçekten şaşılacak bir şey!”

(Zariyat 51/29)

فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ

Karısı çılgılık atarak döndü ve ellerini yüzüne vurarak: “İhtiyar ve kısır bir kadından mı?” dedi.

(Zariyat 51/30)

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

“İşte böyle; bunu Rabbin söyledi” dediler. “Şüphesiz O, daima en doğru hükmü veren ve her şeyi bilendir.”

(Hud 11/73)

قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهَ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

Dediler ki: “Allah’ın işine mi şaşıyorsun? Ey İbrahim ailesi! Allah’ın rahmeti ve bereketi sizin üzerinizdedir. O, her şeyi mükemmel yapandır, şanı yücedir.”

(Al-i İmran 3/33)

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ

Gerçekten de Allah, Âdem’i, Nûh’u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini seçerek herkesten üstün kıldı.

(Ankebut 29/27)

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

İbrahim’e İshak’ı ve Yakub’u bağışladık. Soyundan gelenlere nebîlik ve kitap verdik. Böylece ona dünyada ödülünü vermiş olduk. Elbette o ahirette de sâlihlerdendir.

(Hud 11/74)

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَىٰ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ

İbrahim’in kalbinden ürperme gidince ve müjdeleninince, Lût halkı hakkında bizimle tartışmaya başladı.

(Ankebut 29/31)

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ

Elçilerimiz İbrahim’e bir müjde ile geldiklerinde dediler ki: “Biz, bu şehrin halkını helak edeceğiz; çünkü halkı zâlim oldular!”

(Ankebut 29/32)

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرًا تَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

İbrahim: “Ama orada Lût var!” dedi. “Biz, orada kimin olduğunu daha iyi biliyoruz. Karısı hariç, onu ve ailesini kurtaracağız. Karısı ise geride kalanlardandır” dediler.

(Hud 11/75)

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ

Doğrusu, İbrahim pek yumuşak huylu, içli ve daima Allah’a yönelen biriydi.

(Hud 11/76)

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ

Dediler ki: “Ey İbrahim! Vazgeç bundan. Çünkü Rabbinin emri çıktı bir kere. Onlara engellenemez bir azap gelecektir.”

(Yusuf 12/110)

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَرَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

Hatta, elçiler tam onlardan ümitlerini kestikleri ve yalanlandıklarını iyice anladıkları zaman yardımımız gelir, sonra istediğimizi kurtarırız. Azabımız suçlular topluluğundan geri çevrilemez.

(Rad 13/11)

لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِمَّنْ أَمَرِ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ

Kişiye önünden ve arkasından takip edenler vardır; Allah’ın emriyle onu kaydederler. Kişiler kendilerini değiştirmedikçe, Allah da toplumu değiştirmez. Allah bir topluma sıkıntı vermek isterse, onu kimse geri çeviremez. Onların Allah ile aralarına girecek bir velisi/dostu olmaz.

(Hud 11/77)

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ

Elçilerimiz Lût ’un yanına varınca, Lût onlardan endişelendi ve içini bir huzursuzluk kapladı. “Ne sıkıcı bir gün!” dedi.

(Hud 11/78)

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهَرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيدٌ

Halkı coşturulmuş halde ona geldiler; Bundan önce de o kötü işleri yaparlardı. Dedi ki: “Ey halkım! Bunlar kızlarım... Sizin için temiz olan kızlardır. Allah’tan korkarak kendinizi koruyun da beni misafirlerime rezil etmeyin. İчинizde olgun bir adam yok mu?”

(Şuara 26/165)

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ

Siz insanlardan erkeklere mi yaklaşıyorsunuz?

(Şuara 26/166)

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ

Rabbinizin sizin için yarattığı eşlerden uzak duruyorsunuz, öyle mi? Aksine, siz yasakları çiğneyen bir topluluksunuz.”

(Hud 11/79)

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ

“Gerçekten kızlarınla ilgilenmediğimizi iyi bilirsin. Bizim ne istediğimizi de iyi bilirsin” dediler.

(Hud 11/80)

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ

“Keşke size karşı gücüm olsaydı, ya da sağlam bir sığınağa girebilseydim” dedi.

(Hud 11/81)

قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ الْيُسُ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ

Misafirler dediler ki: “Ey Lût! Biz Rabbinin elçileriyiz; bunlar sana asla ilişemezler. Ailenle birlikte gecenin bir bölümünde yola çık; içinizden hiç kimse arkasına bakmasın. Karın hariç; çünkü bunların başına gelecek olan ona da gelecektir. Azapla buluşma zamanları sabahdır. Sabah yakın değil mi?”

(Şuara 26/169)

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ

“Rabbim! Beni ve ailemi bunların yaptıklarından kurtar.”

(Şuara 26/170)

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ

Bunun üzerine onu ve bütün ailesini kurtardık.

(Şuara 26/171)

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ

Geride kalanlardan ihtiyar bir kadın hariç.

(Saffat 37/177)

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ

Azabımız onların sahalarına inince, uyarılanların sabahı ne kötü olur!

(Kamer 54/34)

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ

Gerçekten de, onların üzerine bir ateş gönderdik. Lût ailesini, seher vaktinde kurtarmıştık.

(Kamer 54/35)

نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ

Bu, katımızdan bir nimetti. Şükredenleri işte böyle ödüllendiririz.

(Kamer 54/36)

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ

Lût, kısıkvrak yakalayacağımız konusunda onları uyarılmıştı ama uyarıları ciddiye almadılar.

(Kamer 54/37)

وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ

Üstelik Lût'un konuklarını elde etmeye çalışıyorlardı ki gözlerini kör ediverdik: “Şimdi uyarıların ardından gelen azabımı tadın.”

(Kamer 54/38)

وَلَقَدْ صَبَّبَهِمْ بُكْرَةً عَذَابٍ مُسْتَقِرٍّ

Sabah erkenden onları kalıcı bir azap karşıladı.

(Kamer 54/39)

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ

“Artık uyarıların ardından gelen azabımı tadın.”

(Hud 11/82)

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ

Emrimiz gelince, oranın altını üstüne getirdik. Üzerlerine pişmiş çamurdan üst üste taşlar yağdırdık.

(Hicr 15/74)

فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ

Oranın altını üstüne getirdik. Üzerlerine pişmiş çamurdan taşlar yağdırdık.

(Hicr 15/75)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ

Kalıntıları okuyabilenler için bunda mutlaka âyetler vardır.

(Hicr 15/76)

وَأَنَّهَا لِبِسْبِيلٍ مُّقِيمٍ

O âyetler kullanılmaya devam eden bir yol üzerindedir.

(Hicr 15/77)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ

İşte bunda müminler için mutlaka bir âyet vardır.

(Şuara 26/173)

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ

Üzerlerine bir yağmur yağdırdık; uyarılmış kişilerin yağmuru ne kötüydü.

(Şuara 26/174)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

İşte bunda mutlaka bir âyet/ibret vardır ama onların çoğu mümin olmadı.

(Hud 11/83)

مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ

Rabbinin katında isimlendirilmiş taşlar. Onlar, bu zâlimlerden uzakta değiller.

(Saffat 37/133)

وَإِنَّ لُوطًا لِّمِنَ الْمُرْسَلِينَ

Şüphesiz Lût da elçi gönderilenlerdendi.

(Saffat 37/134)

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ

Hani onu ve bütün ailesini kurtarmıştık.

(Saffat 37/135)

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ

Geride kalanlardan ihtiyar bir kadın hariç.

(Saffat 37/136)

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ

Sonra diğerlerini yerle bir ettik.

(Saffat 37/137)

وَأَنْتُمْ لَتَمُوتُنَّ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ

Üstelik siz onların üzerinden geçiyorsunuz; Sabahleyin de,

(Saffat 37/138)

وَبِالْأَيْدِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ

geceleyin de. Hiç aklınızı kullanmaz mısınız?

(Hud 11/84)

وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا
الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرِيكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ

Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik: "Ey halkım!" dedi: "Allah'a kulluk edin; sizin O'ndan başka ilâhınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik yapmayın. Gerçekten sizi varlıklı görüyorum. Doğrusu, ben sizi çepeçevre kuşatacak bir günün azabından korkuyorum.

(Hud 11/85)

وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي
الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

Ey halkım! Ölçüyü ve tartıyı hakka uygun yapın. İnsanların hakkını yemeyin. Ortalığı birbirine katıp doğal düzeni bozmayın.

(Şuara 26/181)

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ

Ölçüyü tam yapın, eksik ölçenlerden olmayın.

(Şuara 26/182)

وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ

Doğru tartı ile tartın.

(Şuara 26/183)

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

İnsanlara ait olan şeyleri eksik vermeyin; doğal düzeni bozarak ortalığı birbirine katmayın.

(Rahman 55/7)

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ

Rahman göğü yükseltti ve ölçüyü koydu.

(Rahman 55/8)

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ

Ölçüde sakın azgınlık yapmayın.

(Rahman 55/9)

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ

Ölçüyü hakka uygun yapın, eksik ölçmeyin.

(Hud 11/86)

بَقِيتُ اللَّهُ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ

Eğer müminseniz, sizin için hayırlı olan, Allah'ın size bıraktığıdır. Ben üzerinizde bir koruma değilim.”

(Hud 11/87)

قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ

Dediler ki: “Ey Şuayb! Atalarımızın taptıklarını terk etmemizi, mallarımızı istediğimiz gibi kullanmaktan vazgeçmemizi sana namazın mı emrediyor? Çünkü sen yumuşak huylu ve akli başında birisin!”

(Hud 11/88)

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَيْكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

Şuayb dedi ki: “Ey halkım! Gördünüz mü, ya ben Rabbimden gelen açık bir belgeye dayanıyorsam, ya O beni kendi katından güzel bir rızıkla rızıklandırmışsa? Sizi bir şeylerden men etmekle size muhalefet etmek istemem. Ben sadece gücüm yettiği kadar, iyilikle düzeltmek isterim. Başarım sadece Allah'a bağlıdır. Ben, O'na dayanırım, O'na yönelirim.

(Hud 11/89)

وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ

Ey halkım! Bana karşı olmanız sizi sıkıntıya sokmasın. Nûh'un halkına, Hûd'un halkına veya Sâlih'in halkına olanlar sakın size de olmasın. Lût halkı size uzak değildir.

(Hud 11/90)

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ

Rabbinizden bağışlanma dileyin sonra tevbe ederek O'na yönelin. Çünkü Rabbimin merhameti boldur, sevginin kaynağıdır."

(Hud 11/91)

قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ

Dediler ki: "Ey Şuayb! Söylediklerinin çoğunu anlamıyoruz. Bizim gözümüzde sen gerçekten çok zayıfsın. Eğer ailen olmasaydı seni taş a tutardık. Senin bize karşı bir üstünlüğün yoktur!"

(Hud 11/92)

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظِهْرِيَّ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

Şuayb dedi ki: "Ey halkım! Size göre ailemin gücü Allah'ın gücünden daha mı çok ki, O'na sırtınızı dönerek arkanızda bırakıyorsunuz? Doğrusu, Rabbim yaptığınız her şeyi çepeçevre kuşatır."

(Hud 11/93)

وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ

"Ey halkım! Siz kendinize yakışanı yapın, ben de yapacağım. Alçaltıcı azap kime gelecekmış, yalancı kimmiş, yakında öğrenirsiniz. İzleyin; sizinle birlikte ben de izlemekteyim.

(Hud 11/94)

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ

Emrimiz gelince, Şuayb'ı ve onunla beraber îmân edenleri bizden bir rahmet ile kurtardık. Zulmedenleri ise dehşet bir ses yakaladı, yurtlarında diz çöküp kaldılar.

(Ankebut 29/36)

وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ مُمْسِدِينَ

Medyenlilere de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik. Dedi ki: "Ey halkım! Allah'a kulluk edin ki ahiret gününden beklentiniz olsun. Doğal düzeni bozarak ortalığı birbirine katmayın."

(Ankebut 29/37)

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

Derken onu yalanladılar. Ardından onları öyle bir sarsıntı tuttu ki yurtlarında diz çöküp kaldılar.

(Hud 11/95)

كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا إِلَّا بُعْدًا لِمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ

Sanki orada hiç var olmamışlardı. Dikkat edin, Medyen halkı uzaklaştırılmıştır. Tıpkı Semûd'un uzaklaştırıldığı gibi.

(Ankebut 29/40)

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Bunların hepsini, işlediği günah yüzünden yakaladık. Onlardan kimine bir ateş gönderdik, kimi korkunç bir sese tutuldu, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Allah onlara zulmetmiyordu, onlar kendilerine zulmediyorlardı.

(Müminun 23/44)

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةٌ رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

Sonrasında da elçilerimizi art arda gönderdik. Her ümmet kendine gelen elçiye yalanladı. Biz de onlardan birini diğerinin arkasına kattık ve her birini birer hikâyeye dönüştürdük. İnanmayan topluluklar artık uzak olsunlar!

(Hud 11/96)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

Gerçek şu ki, Musa'yı da âyetlerimizle ve açık bir yetki ile gönderdik.

(Ta Ha 20/43)

إِذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

Firavun'a gidin; Çünkü o azdı.

(Ta Ha 20/44)

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى

Ona yumuşak bir söz söyleyin. Belki hatırlar veya çekinir.”

(Ta Ha 20/45)

قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى

Dediler ki: “Rabbimiz! Bize kötü davranmasından veya iyice azmasından korkuyoruz.”

(Ta Ha 20/46)

قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمِعُ وَأَرَى

Allah: “Korkmayın, çünkü ben sizinle beraberim; dinlerim ve görürüm” dedi.

(Ta Ha 20/47)

فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى

Şimdi ona gidin ve deyin ki: “Biz Rabbinin elçileriyiz. İsrailoğullarını bizimle gönder, onlara azap etme! Sana Rabbinden bir âyet/ mucize de getirdik. Rehberine uyana selam olsun!

(Ta Ha 20/48)

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى

Kuşkusuz bize vahyedildi ki: Kesinlikle azap, yalanlayana ve yüz çevirenedir.”

(Hud 11/97)

إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبِعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ

Onu Firavun’a ve onun ileri gelenlerine gönderdik. Onlar Firavun’un emrine uyuyorlardı. Oysa Firavun’un emri olgunlaştırmıyordu.

(Ta Ha 20/56)

وَلَقَدْ آرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى

Gerçekten Firavun’a bütün âyetlerimizi gösterdik ama o yalanladı ve direndi.

(Ta Ha 20/57)

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى

Dedi ki: “Musa! Büyünle bizi yerimizden çıkarmak için mi geldin?

(Ta Ha 20/78)

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ

Derken Firavun, ordularıyla birlikte onların peşine düştü. Sonra deniz onları iyice içine gömdü.

(Ta Ha 20/79)

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ

Firavun halkını saptırmış, doğru yolu göstermemiştir.

(Hud 11/98)

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ

Kıyamet günü halkının önüne düşecek, suya götürür gibi onları ateşe götürecektir. Başına varılan su ne kötü sudur! Ne kötü varıştır o varış!

(İsra 17/71)

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أَنَسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

Her insan topluluğunu önderiyle birlikte çağıracağımız gün, kime kitabı sağından verilirse, onlar kitaplarını okurlar, kıl kadar haksızlığa uğratılmazlar.

(İsra 17/72)

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا

Kim burada körlük ederse ahirette de kör olur. O, yanlış bir yoldadır.

(Meryem 19/86)

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِدًا

Suçluları, suya koşarcasına cehenneme sevk edeceğiz.

(Kasas 28/41)

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنصَرُونَ

Onları, cehenneme çağıran önderler kıldık. Kıyamet gününde de onlara yardım edilmeyecektir.

(Hud 11/99)

وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ بئسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ

Onlar burada da kıyamet gününde de dışlanmaya tâbidir. Ne kötü yardımdır o yardım!

(Bakara 2/161)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

Şüphesiz ki, kâfir olan ve kâfir olarak ölenleri; Allah, melekleri ve bütün insanlar dışlayacaktır.

(Bakara 2/162)

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

Sürekli dışlanmışlık içinde kalırlar. Azapları hafifletilmez ve yüzlerine bakılmaz.

(Al-i İmran 3/86)

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيْمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Elçinin hak olduğuna ve her şeyi açıkça ortaya koyan belgeleri getirdiğine şahit olup imân ettikten sonra, bütün bunları inkâr ederek kâfir olan bir topluluğa, Allah nasıl rehberlik eder? Allah, zâlimler topluluğuna rehberlik etmez.

(Al-i İmran 3/87)

أُولَٰئِكَ جَزَاءُ هُمُ أَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

İşte onların cezası; Allah, melekler ve bütün insanlar tarafından dışlanmaktadır.

(Al-i İmran 3/88)

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

Sürekli dışlanmış olarak kalırlar. Azapları hafifletilmez ve yüzlerine de bakılmaz.

(Al-i İmran 3/89)

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Ancak, tevbe edip kendini düzelterler hariç. Çünkü Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Hud 11/100)

ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَىٰ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ

Bunlar, o yerleşim merkezlerinin haberlerindendir; onlardan hâlâ ayakta duranlar da vardır, yıkılıp gitmiş olanlar da.

(Araf 7/101)

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا
كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ

İşte bunlar, sana bir kısım haberlerini anlattığımız yerleşim merkezleridir. Doğrusu, gönderilen elçiler onlara açık belgelerle geldiler ama daha önce yalanlamış olmaları sebebiyle inanıp güvenmeye yanaşmadılar. İşte bu yüzden, Allah, inkâr edenlerin kalplerinde yeni bir yapı oluşturur.

(Tevbe 9/70)

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Bunlara kendilerinden önce gelmiş olan Nûh'un halkının, Âd'ın, Semûd'un, İbrahim'in halkının, Medyen ahalisinin ve altı üstüne getirilmiş yerlerin haberi ulaşmadı mı? Elçileri onlara açık belgelerle gelmişlerdi. Allah onlara asla zulmetmedi ama onlar kendilerine zulmediyorlardı.

(Hud 11/101)

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ

Onlara biz zulmetmedik ama onlar kendilerine zulmettiler. Rabbinin emri gelince, Allah ile aralarına koyarak yalvardıkları ilâhları onların yıkılışını artırmaktan başka hiçbir işe yaramadı.

(Araf 7/197)

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

Allah ile aranızda koyup yalvardıklarınızın size yardım etmeye güçleri yetmez, onlar kendilerine bile yardım edemezler.

(Ankebut 29/40)

فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Bunların hepsini, işlediği günah yüzünden yakaladık. Onlardan kimine bir ateş gönderdik, kimi korkunç bir sese tutuldu, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Allah onlara zulmetmiyordu, onlar kendilerine zulmediyorlardı.

(Hud 11/102)

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ

Senin Rabbin, zâlimleşmiş yerleşim merkezlerini yakaladığı zaman işte böyle yakalar. O'nun yakalaması acıklı ve şiddetli olur.

(Mümin 40/21)

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ

Yeryüzünde dolaşmazlar mı ki kendilerinden öncekilerin sonunun ne olduğunu görsünler. Onlar çok daha güçlüydüler ve daha iyi eserler bırakmışlardı. Allah onları günahlarından dolayı kısıkvırak yakaladı. Onları Allah'tan koruyacak kimse yoktu.

(Mümin 40/22)

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Böyledir; çünkü onlara gönderilen elçiler açık belgelerle geldi ama onlar inkâr ettiler. Allah da onları yakaladı. Şüphesiz o çok güçlüdür, cezalandırması şiddetlidir.

(Hud 11/103)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ

Ahiret azabından korkanlar için bunda mutlaka bir âyet vardır. O gün bütün insanların toplanacağı gündür. O gün şahitlerin getirileceği gündür.

(Zümer 39/68)

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ

Sura üfürülünce Allah'ın istedikleri dışında göklerde ve yerde kim varsa baygın düşecektir. Sonra ona bir daha üfürülünce hemen ayağa kalkıp bakınmaya başlayacaklardır.

(Zümer 39/69)

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Yeryüzü Rabbinin nuruyla aydınlanacak, kitap ortaya konacak, nebîler ve şahitler getirilecektir. Aralarında hakkıyla bir yargılama yapılacak, onlara haksızlık yapılmayacaktır.

(Hud 11/104)

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدُّودٍ

Onu sayılı bir süre dışında ertelemeyiz.

(Ta Ha 20/128)

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَىٰ

Onlardan önce nice nesilleri helak etmiş olmamız, yola gelmeleri için yetmedi mi? Şimdi bunlar, onların yaşadığı yerlerde dolaşmaktadırlar. Kuşkusuz bunda engelleyen akla sahip olanlar için âyetler vardır.

(Ta Ha 20/129)

وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَاجِلٌ مُّسَمًّى

Rabbinden daha önce geçen bir kelime ve belirlenmiş bir ecel olmasaydı hemen gereken yapılırdı.

(Hud 11/105)

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلِّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ

O'nun izin verdikleri hariç kimsenin konuşamayacağı gün geldiğinde onlardan kimi mutsuz kimi de mutlu olacaktır.

(Ta Ha 20/108)

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا

O gün, dosdoğru o davetçinin peşinden gideceklerdir ve bütün sesler Rahman için kısılacak, fısıltıdan başka bir şey duyamayacaksınız.

(Nebe 78/38)

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا

Ruhların ve meleklerin saflar halinde kalkacağı günde Rahman'ın izin verdikleri dışında hiç kimse konuşmayacak; konuşan da isabetli konuşacaktır.

(Hud 11/106)

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُّوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ

Mutsuzlar ateşin içindedir. Orada nefesleri hırıltılı ve derindendir.

(Ğâşiye 88/2)

وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ

O gün kimi yüzler endişelidir;

(Ğâşiye 88/3)

عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ

çabalar, yorulur.

(Hud 11/107)

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ

Rabbinin başka bir şey istemedikçe, gökler ve yer durduğu sürece onlar orada kalacaklardır. Şüphesiz Rabbin dilediğini yapandır.

(Yasin 36/82)

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

O, bir şeyi dilediğinde sadece: “Ol!” der, o da oluşur.

(Yasin 36/83)

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Bütün yetkileri elinde tutan, elbette her türlü eksiklikten uzaktır. O'na döndürüleceksiniz.”

(Hud 11/108)

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَبِالْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرٌ مَجْدُودٍ

Mutlular da cennettedir. Rabbin başka bir şey istemedikçe, gökler ve yer durduğu sürece onlar orada kalacaklardır. Bu bitmeyen bir ödüldür.

(Fussilet 41/8)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

Şüphesiz inanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlara tükenmeyecek bir ödül vardır.

(Sad 38/50)

جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَّفْتَحَةٌ لَهُمُ الْأَبْوَابُ

Adn cennetlerinin kapıları onlara açıktır.

(Sad 38/51)

مُتَكِّينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ

Orada keyiflenecekler, çok çeşitli meyveler ve içecekler isteyeceklerdir.

(Sad 38/52)

وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَثَرَابُ

Yanlarında gözlerini üzerlerinden ayırmayan, yaşıtları olacaktır.

(Sad 38/53)

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ

Hesap günü için size vadedilen budur.

(Sad 38/54)

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ

Bu rızık bizdendir; tükenecek değildir.

(Vakıa 56/32)

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ

çok çeşitli meyveler,

(Vakıa 56/33)

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

Arkası kesilmeyen ve yasaklanmayan...

(Hud 11/109)

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوقِفُوهُمْ نَصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ

Artık onların kulluk ettikleri hakkında şüphen olmasın. Daha önce ataları nasıl kulluk etmişse bunlar da tıpkı öyle kulluk ediyorlar. Biz onların paylarını eksiltmeden veririz.

(Bakara 2/170)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

Onlara: “Allah’ın indirdiğine uyun!” denince: “Hayır! Biz atalarımızı hangi yolda bulduysak ona uyarız!” derler. Ya ataları akıllarını kullanmamışsa, ya doğru yolda değillerse?

(Lokman 31/21)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ

Onlara: "Allah'ın indirdiğine uyun!" denince: "Atalarımızı üzerinde bulduğumuza uyarız" derler. Şeytan, atalarını alevli ateşin azabına çağırmış olsa da mı?

(Zuhruf 43/22)

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ

Aksine: “Biz atalarımızı bir ümmet üzere bulduk; biz onların izinden gidiyoruz” derler.

(Zuhruf 43/23)

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ

Hep böyle oldu; senden önce de hangi yerleşim merkezine bir uyarıcı gönderdiysek oranın şımartılmış olanları dediler ki: “Biz atalarımızı bir ümmet üzere bulduk. Biz elbette onların izindeyiz, onlara uyarız.”

(Hud 11/110)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ

Musa'ya kitabı verdik; hemen anlaşmazlığa düştüler. Rabbinin daha önce geçmiş kelimesi olmasaydı, aralarındaki hüküm yerine getirilirdi. Çünkü onlar, derin bir şüphe içindedirler.

(Yunus 10/19)

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

İnsanlar bir tek ümmetti, daha sonra anlaşmazlığa düştüler. Eğer Rabbinin daha önce geçmiş kelimesi olmasaydı, onların anlaşmazlığa düştükleri konuda aralarındaki hüküm yerine getirilirdi.

(Şûrâ 42/14)

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ

Kendilerine bu bilgi geldikten sonra sadece, birbirlerini kıskanmalarından dolayı anlaşmazlığa düştüler. Belirlenmiş ecellerine kadar Rabbinden bir kelime geçmiş olmasaydı mutlaka aralarındaki hüküm yerine getirilirdi. Doğrusu onlardan sonra kitaba mirasçı olanlar derin bir şüphe içindedirler.

(Hud 11/111)

وَأَنَّ كُلًّا لَمَّا لِيُؤْفِقَيْنَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Rabbin her birinin yaptığına karşılığını tam olarak verecektir. Çünkü O, onların yaptıklarından haberdardır.

(Hud 11/112)

فَاسْتَقِمُّ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

O halde emrolunduğun gibi dosdoğru ol! Seninle birlikte tevbe edenler de öyle. Sakın azgınlık etmeyin! Çünkü O, bütün yaptıklarınızı görür.

(Ta Ha 20/81)

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحِلِّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَى

Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yiyin. Ama azgınlık etmeyin, yoksa öfkemi hak edersiniz. Kim öfkemi hak ederse yıkılıp gider.

(Şûrâ 42/15)

فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ وَقُلْ أَمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

İşte bu yüzden sen davetini yap ve emrolunduğun gibi dosdoğru ol, onların arzularına da uyma. De ki: “Allah’ın indirdiği her kitaba îman ederim. Ben aranızda adaletli davranma emri aldım. Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim yaptığımız bizim, sizin yaptığınız sizindir. Bizimle sizin aranızda belgeye de ihtiyaç yoktur. Bizi bir araya getirecek olan Allah’tır. Dönüş O’nadır.”

(Hud 11/113)

وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

Sakın zulmedenlere yaslanmayın; yoksa o ateş sizi de yakar. Allah ile aranızda girecek evliya/dostlar da yoktur. Sonra yardım da göremezsiniz.

(Enfal 8/25)

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Öyle bir fitneden kendinizi koruyun ki, içinizden sadece zulmedenlere isabet etmekle kalmaz. Bilin ki Allah’ın cezalandırması şiddetlidir.

(Enfal 8/26)

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Hatırlayın! Bir zamanlar siz yaşadığınız yerde ezilen bir azınlıktınız; insanların sizi kapıp götürmesinden korkuyordunuz. O sizi barındırdı, yardımı ile sizi destekledi ve temiz rızıklarla rızıklandırdı. Belki şükredersiniz.

(Hud 11/114)

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَرُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرُی لِلذَّاكِرِينَ

Gündüzün iki bölümünde ve gecenin gündüze yakın zamanlarında namaz kıl. Çünkü iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, hatırlayanlar için bir hatırlatmadır.

(Ankebut 29/45)

أَنْتُمْ مَّا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

Kitaptan sana vahyedileni bağlantılarıyla oku, namazı düzgün ve sürekli kıl. Gerçekten namaz utanç veren her şeyden ve kötülükten meneder. En büyük amacı, Allah’ı hatırlatmasıdır. Allah, ne yaptığınızı bilir.

(Ta Ha 20/132)

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى

Ailene namazı emret, sen de sabırla namaza devam et. Senden rızık istemez, sana rızık veririz. Mutlu son, kendilerini koruyanlar içindir.

(Hud 11/115)

وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

Sabret! Elbette Allah güzel davrananların ödülünü zayı etmez.

(Ta Ha 20/130)

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ أَنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ

Onlar ne derlerse desinler, sen sabret. Güneşin doğuşundan önce, batmasından önce ve gecenin bölümlerinde her şeyi mükemmel yaptığından dolayı Rabbine ibadet et. Gündüzün bölümlerinde de ibadet et; belki memnun olursun.

(Ta Ha 20/131)

وَلَا تَمَدَّنْ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ

Onlardan kimini imtihan etmek için çifter çifter yararlandığımız, dünya hayatının süslerine, gözünü dikme. Rabbinin vereceği rızık daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

(Hud 11/116)

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۚ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ

Sizden önceki nesillerden bilgisi olanlar o yerlerde doğal düzenin bozulmasını engelleselerdi olmaz mıydı? İçlerinden kendilerini kurtardığımız az kişi dışında bunu yapan olmadı. Zulmedenler, kendilerini şımartan şeylerin ardına düştüler ve suçlular haline geldiler.

(Maide 5/63)

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَآكِلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

Kendini Rabbine adayanları ve âlimleri, onların günah söz söylemelerini ve haram yemelerini engelleselerdi olmaz mıydı? Onları ne kötü yetiştiriyorlar!

(Maide 5/79)

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

İşledikleri kötülüklerden dolayı biri diğerine karşı çıkmazdı. Yapmakta oldukları şey ne kötüydü.

(Araf 7/164)

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَى رَبِّكُم وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

Hani, içlerinden bir ümmete: “Allah’ın helak edeceği ya da ağır azaba uğratacağı bir topluluğa ne diye öğüt veriyorsunuz?” dendiğinde: “Rabbinize karşı bir mazeret olsun. Belki kendilerini korurlar” demişlerdi.

(Araf 7/165)

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

Ne zaman kendilerine hatırlatılanları unuttular biz de kötülükten menedenleri kurtardık. Zulmedenleri de sınırı aşmalarına karşılık çetin bir azaba çarptırdık.

(Hud 11/117)

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ

Senin Rabbin, doğal düzeni koruyan bir halkı varken, haksızlık yaparak yerleşim merkezlerini helak edecek değildir.

(Nisa 4/147)

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا

Eğer şükreder ve îmân ederseniz, Allah size azap edip ne yapsın? Allah şükürün karşılığını verendir, her şeyi bilendir.

(Enam 6/131)

ذَٰلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ

Böyledir; Senin Rabbin, halkının bir şeyden haberi yokken, haksızlık ederek yerleşim merkezlerini helak etmez.

(Hud 11/118)

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ

Rabbin isteseydi, elbette insanları bir tek ümmet yapardı. Onlar muhalif olmayı sürdüreceklerdir.

(Bakara 2/30)

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

Rabbin bir gün meleklerle: “Yeryüzünde muhalif bir varlık oluşturuyorum” dedi. Melekler: “Orada doğal düzeni bozacak ve kan dökecek bir varlık mı oluşturuyorsun? Sen her yaptığını mükemmel yaparsın, Seni her türlü eksiklikten uzak tutarız, Senden dolayı onu temiz ve değerli sayarız” dediler. Allah: “Ben sizin bilmediklerinizi bilirim!” dedi.

(Bakara 2/213)

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيُحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

İnsanlar tek bir ümmetti. Ardından Allah müjde veren ve uyarılarda bulunan nebiler görevlendirmiş; onlarla birlikte gerçekleri içeren kitap da indirmiştir ki, anlaşmazlığa düştükleri konularda insanlar arasında onunla hükümler. Anlaşmazlığa düşenler kendilerine kitap verilenlerden başkası olmaz. Bu da açık âyetler geldikten sonra birbirlerine duydukları kıskançlık nedeniyle arzuladıkları aşırılıklardan kaynaklanır. Sonra Allah anlaşmazlığa düştükleri şey hakkında, inanıp güvenenleri izniyle gerçeğe ulaştırır. Allah isteyeniyi doğru yola iletir.

(Hud 11/119)

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

Sadece Rabbinin rahmet ettikleri muhalif olmazlar. O, insanları bunun için yaratmıştır. Rabbinin kelimesi tamamlandı: “Kesinlikle, cehennemini tamamını cinlerle ve insanlarla dolduracağım.”

(Araf 7/11)

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ

Kuşkusuz sizi Biz yarattık, sonra biçimlendirdik. Daha sonra meleklerle: “Âdem’e secde edin!” dedik. Hemen secdeye kapandılar, İblis hariç; o, secde edenlerden olmadı.

(Araf 7/12)

قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

Allah: “Sana emrettiğimde secde etmeni engelleyen ne oldu?” dedi. İblis: “Ben ondan hayırlıyım. Beni ateşten yarattın, onu balçıktan yarattın” dedi.

(Araf 7/13)

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ

Allah: “İn oradan! Orada büyüklük taslamaya hakkın yoktur. Çık! Çünkü sen küçük düşürülenlerdensin” dedi.

(Araf 7/14)

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

İblis: “Öyleyse tekrar diriltilecekleri güne kadar bana süre ver” dedi.

(Araf 7/15)

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ

Allah: “Sen süre verilenlerdensin” dedi.

(Araf 7/16)

قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

Şeytan dedi ki: “Madem beni azdırdın, ben de Senin doğru yolunun üstüne onlar için oturacağım.

(Araf 7/17)

ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

Sonra önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Onların çoğunu sana şükredenlerden bulmayacaksın.”

(Araf 7/18)

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْذُورًا لِمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ

Allah dedi ki: “ Değersizleştirilmiş ve kovulmuş olarak çık oradan! Onlardan kim sana uyarsa, kesinlikle cehennemi sizlerle dolduracağım.”

(Araf 7/179)

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

Gerçekten de üretip çoğalttığımız cinlerin ve insanların çoğu cehennemliktir. Onların kalpleri vardır ama gerçeği kavramazlar, gözleri vardır ama ileriye görmezler, kulakları vardır ama dinlemezler. Onlar büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar gibidirler. Aksine onlar daha şaşkındırlar. İşte onlar ne halde olduklarından habersizdirler.

(Enbiya 21/98)

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ

Hem siz, hem de Allah ile aranızda koyarak kulluk ettikleriniz cehennem yakıtısınız, oraya gireceksiniz.

(Secde 32/12)

وَلَوْ تَرَى إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ

Rablerinin huzurunda başlarını öne eğdikleri sırada bu suçluları bir görsen: “Rabbimiz! Gerçeği gördük ve dinledik; bizi geri döndür de ıslah eden iyi işler yapalım; kesinlikle ikna olduk.”

(Secde 32/13)

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

İsteseydik, herkesi doğru yola getirirdik. Fakat benim sözüm gerçektir: “Cehennemi cinler ve insanlarla dolduracağım.”

(Hud 11/120)

وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ
وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

Elçilerin haberlerinden kalbini kararlı kılacak her şeyi sana anlatıyoruz. Sana gelen bu gerçek, müminler için bir öğüt ve hatırlatmadır.

(Al-i İmran 3/138)

هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ

Bu, insanlık için bir açıklama, kendilerini koruyanlar için de bir rehber ve bir öğüttür.

(Nur 24/34)

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ

Gerçekten de size açıklayıcı âyetler, sizden önce yaşayanlardan örnekler, kendilerini koruyanlar için de öğütler indirdik.

(Hud 11/121)

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ

İmân etmeyenlere de ki: “Siz kendinize yakışanı yapın, biz de yapıyoruz.

(Enam 6/135)

قُلْ يَا قَوْمِ اَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ
إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ

De ki: “Ey Halkım! Siz kendinize yakışanı yapın; ben de yapacağım. O son yurdun kimin olacağını yakında öğreneceksiniz. Şurası gerçek ki, zâlimler kurtuluşa eremeyecekler.”

(Hud 11/93)

وَيَا قَوْمِ اَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ
هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ

“Ey halkım! Siz kendinize yakışanı yapın, ben de yapacağım. Alçaltıcı azap kime gelecekmış, yalancı kimmiş, yakında öğrenirsiniz. İzleyin; sizinle birlikte ben de izlemekteyim.

(Hud 11/122)

وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

Bekleyin, biz de bekliyoruz.”

(Enam 6/158)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

Kendilerine meleklerin gelmesini mi, yoksa Rabbinin gelmesini mi ya da Rabbinden bazı işaretlerin gelmesini mi bekliyorlar? Rabbinden bazı işaretler geldiği gün, evvelce îmân etmemiş veya îmânlı olarak hayır işlememiş kimsenin îmânı kendisine fayda vermeyecektir. De ki: “Bekleyin, biz de bekliyoruz.”

(Yunus 10/102)

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلِ فَاَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

Kendilerinden önce gelip geçenlerin gördükleri günlerin benzerinden başkasını mı bekliyorlar? De ki: “Bekleyin, bende sizinle birlikte bekleyenlerdenim.”

(Hud 11/123)

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

Göklerin ve yerin gizli bilgileri Allah’a aittir. Bütün işler O’na döner. Öyleyse sen O’na kulluk et ve O’na dayan. Senin Rabbin ne yaptığınızdan habersiz değildir.

(Furkan 25/58)

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا

Ölmeyene, hep diri olana dayan! Her şeyi mükemmel yapması sebebiyle O’nu her türlü eksiklikten uzak tut! O’nun kullarının günahlarından haberdar olması yeter!

(Şuara 26/216)

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ

Sana başkaldırırlarsa de ki: “Ben sizin yaptıklarınızdan uzağım.”

(Şuara 26/217)

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

Sen; daima en üstün, merhameti bol olana dayan!

(Şuara 26/218)

الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ

Öyle ki; ayakta iken de seni görür,

(Şuara 26/219)

وَتَقَلُّبِكَ فِي السَّاجِدِينَ

secde edenler arasında dolaşırken de.

(Şuara 26/220)

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Çünkü en iyi dinleyen ve bilen O'dur.

(Neml 27/65)

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

De ki: Göklerde ve yerde olan hiç kimse gizli bilgileri bilmez, sadece Allah bilir. Onlar ne zaman diriltileceklerinin farkında değildir.”

(Neml 27/66)

بَلِ ادَّارَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ

Aslında onların ahireti idrak edecek bilgileri vardır, yine de o konuda şüphe içindedirler. Aslında onlar o konuda körlük ederler.

(Neml 27/78)

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

Elbette Rabbin aralarındaki hükmünü yerine getirecektir. O daima en üstündür, her şeyi bilendir.

(Neml 27/79)

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ

O halde sen Allah'a dayan, çünkü sen apaçık gerçek üzerindesin!